

Ellen G. White Estate

POSLOVÉ NADĚJE

ELLEN G. WHITE

Poslové naděje

Ellen G. White

2004

**Copyright © 2014
Ellen G. White Estate, Inc.**

Information about this Book

Overview

This eBook is provided by the [Ellen G. White Estate](#). It is included in the larger free [Online Books](#) collection on the Ellen G. White Estate Web site.

About the Author

Ellen G. White (1827-1915) is considered the most widely translated American author, her works having been published in more than 160 languages. She wrote more than 100,000 pages on a wide variety of spiritual and practical topics. Guided by the Holy Spirit, she exalted Jesus and pointed to the Scriptures as the basis of one's faith.

Further Links

[A Brief Biography of Ellen G. White](#)
[About the Ellen G. White Estate](#)

End User License Agreement

The viewing, printing or downloading of this book grants you only a limited, nonexclusive and nontransferable license for use solely by you for your own personal use. This license does not permit republication, distribution, assignment, sublicense, sale, preparation of derivative works, or other use. Any unauthorized use of this book terminates the license granted hereby.

Further Information

For more information about the author, publishers, or how you can support this service, please contact the Ellen G. White Estate at mail@whiteestate.org. We are thankful for your interest and feedback and wish you God's blessing as you read.

Obsah

Information about this Book	i
Předmluva	iii
Část I. — Evangelizace kolportéra	5
1. kapitola — Naše literatura a její poslání	6
2. kapitola — Dílo prvořadé důležitosti	10
3. kapitola — Volání po knižních evangelistech	17
4. kapitola — Výběr knižních evangelistů	24
5. kapitola — Knižní evangelizace a naši studenti	27
6. kapitola — Dílo pro záchranu lidí	31
Část II. — Způsobilst knižního evangelisty	39
7. kapitola — Plné odevzdání se Bohu	40
8. kapitola — Dokonale připraven	46
9. kapitola — Příkladnost ve zvycích, jednání a oblékání ...	50

Předmluva

V odpověď na Boží pověření se adventisté sedmého dne s nadšením ujali hlásání pravdy prostřednictvím tištěného slova o sobotě a o druhém příchodu Ježíše Krista. Během posledních více než sto-padesáti let se publikační služba stala mocným prostředkem k šíření trojandělského poselství po celém světě.

Po léta jsme dostávali od Ellen Gould Whiteové rady, jak vydávat a rozšiřovat naši literaturu. Texty E. G. Whiteové pozvedají práci spojenou s prodejem našich knih a časopisů, které obsahují Boží pravdy, na úroveň srovnatelnou se služebností kazatele. Prodejce knih je představován jako kolportér nebo knižní evangelista.

Řada citátů z pera Ellen G. Whiteové, týkajících se knižní evangelizace, byla shromážděna a v roce 1902 vydána pod titulem „Příručka pro kolportéry“. Pozdější rady ohledně naší publikační služby, dané E. G. Whiteovou, vedly k rozšíření této příručky, a tak v roce 1920 vyšla mnohými oblíbená publikace nazvaná „Knižní evangelista“. Tato útlá knížka byla následně přeložena do mnoha jazyků a setkala se s velkým zájmem.

K současnému vydání vedla snaha zamezit opakování některých témat, utřídit všechny citáty do logicky uspořádaných a ucelených souborů a připojit několik vybraných dodatečných citátů z knih, článků a rukopisů E. G. Whiteové. Vše bylo vypracováno v souladu s poslední vůlí E. G. Whiteové, vztahující se k dalšímu vydávání jejích spisů. U každé citace je uveden pramen a rok sepsání nebo prvního vydání.

K snadnější orientaci při vyhledávání daného citátu slouží nadpisy, které byly přidány kompilátory. Hlavní nadpisy jsou vytištěny tučným písmem, dílčí nadpisy kurzivou. S výjimkou několika citátů, které se v podstatě opakují, je do této knihy zahrnuta celá kniha „Knižní evangelista“. Všechny odkazy se vztahují k originálním pramenům, nikoli ke knize „Knižní evangelista“, která byla též vydána jako kompilace po smrti E. G. Whiteové.

Čtenář se bude při četbě knihy setkávat s výrazy „kolportér“ nebo „knižní evangelista“, které byly použity z více názvů z doby E. G. Whiteové, dnes již nepoužívaných.

Je upřímným přáním vydavatelů, aby tyto rady ohledně evangelizace prostřednictvím literatury — v nově sestavené a rozšířené formě — vedly a podnítily jak knižní evangelisty, tak členy našich sborů k bohatší a úspěšnější službě pro našeho Mistra.

Výbor pro vydávání spisů Ellen Gould Whiteové

[8]

[9]

Část I. — Evangelizace kolportéra

1. kapitola — Naše literatura a její poslání

Začni tisknout! — Na setkání pořádaném v listopadu roku 1848 v Dorchesteru ve státě Massachusetts mi byl ve vidění ukázán obraz zvěstování poselství o zapečet'ování a také povinnosti bratrů dále rozšiřovat světlo, které osvěcovalo naši cestu.

Když vidění skončilo, řekla jsem svému manželovi: „Mám pro tebe poselství. Musíš začít tisknout malý časopis a rozesílat ho lidem. Počátky mají být skromné, ale jak ho lidé budou číst, dodají ti prostředky, s nimiž budeš moci pokračovat v jeho vydávání. Bude mít úspěch hned od začátku. Bylo mi ukázáno, jak z těchto ‚malých začátků‘ vzejde záplava světla, která ozáří celý svět.“ (*Life Sketches of Ellen G. White*, s. 125)

Představujte pravdu jasně a prostě — Nejvznešenějším posláním našich publikací je předložit základy naší víry jasně, jednoduše a srozumitelně. Všude na světě se lidé rozhodují — buď se staví pod korouhev pravdy a spravedlnosti, nebo pod prapor odpadlých mocností, které usilují o nadvládu. V dnešní době je třeba předávat světu Boží poselství s takovým důrazem a naléhavostí, aby lidé byli s pravdou konfrontováni tváří v tvář, s pomocí rozumu i srdce. Musí spatřit nadřazenost této pravdy nad nesčetné omyly, které se domáhají pozornosti, aby tak vytlačily poselství Božího slova pro tuto vážnou dobu.

Hlavním cílem našich publikací je vyvýšit Boha a upoutat pozornost lidí k živým pravdám Jeho slova. Bůh nás povolává, abychom pozvedli korouhev Jeho pravdy — ne podle světského nebo našeho vlastního měřítká. (*Testimonies For The Church*, sv. 7, s. 150.151)

Šiřte světlo a pravdu — V noci 2. března 1907 mi byly zjeveny mnohé věci, týkající se hodnoty našich publikací o přítomné pravdě a malého úsilí, které naši bratři a sestry ve sborech vynakládají na jejich šíření.

Opětovně mi bylo ukázáno, že by naše tiskařské stroje měly být trvale v provozu při vydávání literatury světla a pravdy. V církvích tohoto světa dnes vládne duchovní temnota. Neznalost Božích věcí

skryla lidem Boha a pravdu, takže je nevidí. Mocnosti zla sbírají své síly. Satan pochlebováním mámě své spolupracovníky s vidinou, že vykoná dílo, jímž uchvátí celý svět. Zatímco se církve nachází ve stavu minimální aktivity, satan se svými zástupy horlivě pracuje. Tradiční křesťanské církve neobráte svět, protože jsou samy napadeny sobectvím a pýchou. Samy nejdříve potřebují zažít proměňující sílu Boží ve svém vlastním středu, než budou moci vést ostatní na pravdivější a vyšší úroveň. (*Testimonies For The Church*, sv. 9, s. 65)

[10]

Prostředek k rychlému šíření poselství — Knižní činnost má být prostředkem, kterým bude svaté světlo pravdy pro dnešní dobu rychle předáno světu. Publikace, vycházející dnes z našich nakladatelství, mají být takové povahy, aby posílily každý „hřebík“ i sloup naší víry, jež byla vybudována slovem Božím a zjevením Jeho Duha.

Pravda, kterou Bůh dal svému lidu v těchto posledních dnech, by jim měla být pevnou oporou, až přijdou do církve hlasatelé falešných nauk. Tatáž pravda, která více než půl století vzdorovala všem útokům nepřítele, musí nadále zůstat jistotou a útěchou Božího lidu.

Náš život přísného sebezapření bude pro nevěřící nejlepším důkazem toho, že máme pravdu Božího slova. Svou víru nesmíme vydávat potupě. Vždy máme mít před sebou příklad Krista. Ač byl nebeským Knížetem, snížil se k životu sebezapření a oběti, aby obhájil spravedlnost slova svého Otce. Každý se proto rozhodněme žít a pracovat co nejlépe podle našich schopností, aby světlo našich dobrých skutků mohlo vyzařovat do světa. (*Testimonies For The Church*, sv. 9, s. 69.70)

Příprava na setkání s Bohem — Knihy, které vycházejí z našich nakladatelství, mají připravit lid na setkání s Bohem. Byla jim svěřena celosvětová úloha, která je totožná s posláním Jana Křtitele k židovskému národu. Jak burcujícím poselstvím probouzel Boží prorok lidi ze světského snění! Jeho prostřednictvím Bůh volal odpadlý Izrael k pokání. Svým podáním pravdy odhaloval populární bludy. V protikladu k falešným naukám své doby vystupovala pravda v jeho učení jako věčná jistota. „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské,“ znělo Janovo poselství. *Matouš 3,2*. To samé poselství má být dnes předáno světu prostřednictvím publikací z našich nakladatelství. . .

A velkou měrou bude skrze naše nakladatelství vykonáno dílo toho „jiného anděla“, který „s velikou mocí sestupuje z nebe“, aby „země byla ozářena jeho slávou“. **Zjevení 18,1; 7; Testimonies For The Church, sv. 7, s. 139,140.**

Publikační služba celosvětového rozsahu — Naše publikace by měly být rozšiřovány všude. Vydávejte je v různých jazycích! Trojandělské poselství má být předáváno prostřednictvím tisku i osobního kontaktu. Vy, kteří věříte pravdě pro tuto dobu, vzbud' se! Je nyní vaší povinností shromáždit veškeré možné prostředky na pomoc těm, kdo pochopili pravdu, aby ji mohli hlásat. Část prostředků, získaných z prodeje našich knih, by se měla použít k rozšíření kapacit našich nakladatelství. Potom může vycházet více literatury, která otevře oči slepým a zkypří neoranou půdu lidských srdcí. (**Testimonies For The Church, sv. 9, s. 62**)

Je mnoho míst, kde není možné slyšet hlas kazatele, míst, jež mohou být zasažena pouze pomocí našich publikací: knihami, časopisy a brožurami plnými biblických pravd, které lidé potřebují. Naše publikace mají být rozšiřovány všude. Pravda má „být rozsevána podél všech vod“, protože „nevíme, kde se ujme, zda tady nebo jinde“. **Izajáš 32,20; Kazatel 11,6.** Podle našeho mylného úsudku můžeme považovat za nerozumné nabídnout naši literaturu právě těm lidem, kteří by její poselství nakonec přijali nejochotněji. Nevíme, co vše dokáže vykonat darovaná brožurka s přítomnou pravdou. (**Manuscript 127**)

[11]

Rychle se blížíme ke konci. Naším úkolem je vydávat a rozšiřovat knihy a časopisy, které obsahují pravdu pro současnou dobu. (**Testimonies For The Church, sv. 8, s. 89**)

Do každé země a oblasti — Objem vydávaných publikací musíme mnohonásobně navýšit a šířit je, až jich bude jako podzimního listí. Tito tiší poslové osvěcují a přetvářejí myšlení tisíců lidí v každé zemi a v každé oblasti. (**The Review and Herald, 21.11.1878**)

Do všech jazyků — Knižní evangelisté mají jít od města k městu, z jedné země do druhé, a nést s sebou publikace s příslibem Spasitelova brzkého příchodu. Tyto publikace je třeba přeložit do všech jazyků, vždyť evangelium má být hlášáno celému světu. Každému pracovníku přislíbil Kristus božské uschnutí, díky němuž bude jeho práce úspěšná. (**Testimonies For The Church, sv. 9, s. 34**)

Světlo do celého světa — Svět má obdržet světlo pravdy skrze evangelizační službu slova v našich knihách a časopisech. (*Testimonies For The Church*, sv. 9, s. 61)

Naše knihy a časopisy mají ozářit svět jasnými paprsky světla přítomné pravdy. (*Testimonies For The Church*, sv. 8, s. 87)

[12]

2. kapitola — Dílo prvořadé důležitosti

Úspěšná misijní služba — Pokud je knižní evangelizace vedena správným způsobem, stane se misijním dílem nejvyššího řádu. Je nejvhodnějším a nejúspěšnějším prostředkem, jakého lze použít k představení důležitých pravd lidem v této době. Důležitost kazatelské služby je nepochybná, ale mnohým, kteří hladovějí po slově života, se nedostává výsady uslyšet slovo od Bohem pověřených kazatelů. Prostřednictvím publikací se poselství dostane tam, kam kazatel vstoupit nemůže, a pozornost mnohých tak bude zaměřena na důležité události spojené se zakončením dějin tohoto světa.

Bohem ustanovené dílo — Bůh ustanovil knižní evangelizaci jako prostředek, jehož pomocí představí lidem světlo obsažené v našich publikacích. Knižní evangelisté by měli být zasaženi vědomím toho, jak důležitým úkolem je co nejrychleji seznámit svět s knihami nezbytnými pro duchovní vzdělání a poučení. Právě toto je dílo, které si Bůh přeje, aby jeho lid konal v tento čas. Všichni, kdo se odevzdají Bohu ke službě kolportéra, pomáhají rozšiřovat poslední varovné poselství světu. Tuto práci nemůžeme dostatečně docenit, vždyť nebyť úsilí kolportérů, mnozí by varování nikdy neslyšeli. (*Testimonies For The Church*, sv. 6, s. 313)

Dílo nejvyšší důležitosti — Existuje-li nějaká práce, která svou důležitostí přesahuje všechny ostatní, pak je to seznamování veřejnosti s našimi publikacemi. Ty je vedou ke zkoumání Písma. Seznamování rodin s našimi publikacemi, rozhovory a modlitby s lidmi a za ně — právě tady probíhá výtečná misijní práce, vychovávající muže a ženy pro pastorační práci. (*Testimonies For The Church*, sv. 4, s. 390)

Až si členové církve uvědomí důležitost šíření naší literatury, pak této činnosti vyhradí mnohem více času. Časopisy, brožury a knihy se dostanou do domácností, kde budou hlásat evangelium mnoha různými způsoby. . . Církev musí svou pozornost zaměřit na evangelizaci prostřednictvím tištěného slova. To je jeden ze způsobů, jak se stát světu světlem. Církev pak půjde vpřed — „krásná jako

Luna, čistá jako žhnoucí Slunce, strašná jako vojsko pod praporci“. *Píseň písní 6,10; Manuscript 113.*

Volání po obnovení zájmu — Mám stále před očima důležitost knižní evangelizace. V posledních letech postrádá charakteristickou živelnost, kterou jí dříve dodávali kolportéři, kteří se v tomto povolání specializovali. Knižní evangelisté jsou od evangelizační práce voláni do jiných odvětví díla. To by se dít nemělo.

[13]

Mnozí z knižních evangelistů, pokud by byli opravdu obráceni a posvěceni, by mohli v kolportéřské službě vykonat víc pro šíření přítomné pravdy než v kterékoli jiné činnosti.

Dostali jsme slovo Boží, které ukazuje, že se blíží konec. Svět ale potřebuje varování a my máme spolupracovat s Kristem tak intenzivně jako nikdy dříve. Bylo nám svěřeno varovné poselství. Máme světu sloužit jako poslové světla a předávat ostatním to, co sami přijímáme od velkého Dárce světla. Slova a skutky lidí budou postaveny před soud, nemůžeme proto teď jednat zpátečnický. Vše, co je nutné udělat pro varování světa, je zapotřebí vykonat bez odkladu. Knižní evangelizace nesmí chřádnout a zahálet. Knihy se světlem přítomné pravdy ať jsou představovány co největšímu počtu lidí. (*Testimonies For The Church, sv. 6, s. 329*)

Rovnocennost s kazatelskou prací — Knižní evangelisté musí vyjít do každé oblasti země. Důležitost této práce je naprosto rovnocenná službě kazatele. Od obou — od živého učitele i „tichého posla“ — je požadováno dokončení velkého díla, které leží před námi. (*The Review and Herald, 1.4.1880*)

Rozšiřování našich publikací je důležitou součástí evangelizačního díla a oblastí s největší návratností investovaného úsilí. Naše publikace proniknou do míst, kde nelze konat veřejné evangelizační přednášky. V takových oblastech zaujímá oddaný knižní evangelista místo skutečného kazatele. Prostřednictvím publikační služby se pravda dostává k tisícům lidí, kteří by jinak o ní nikdy neuslyšeli. (*The Review and Herald, s. 7.10.1902*)

Nemáme času nazbyt. Čeká nás důležité dílo, a pokud se ukážeme jako liknaví služebníci, určitě přijdeme o nebeskou odměnu. Je jen málo těch, kteří mají dostatečnou a skutečnou představu o tom, co lze vykonat osobním úsilím, pokud lidem vhodným způsobem nabídneme naše publikace. Mnozí, kteří nebudou ochotni naslouchat kazateli, přece jen přijmou brožuru nebo časopis a nahlédnou do

něj. Při čtení se s mnohými myšlenkami ztotožní, což u nich vzbudí zájem o zbývající obsah. (*The Review and Herald, 19.12.1878*)

Pochopení naší odpovědnosti — Existuje nebezpečí, že se dáme strhnout komercí. Necháme-li se vtáhnout do podnikání podle světského vzoru, pak se pravdy Božího slova ve své čistotě a moci nestanou součástí našeho života. Láska k obchodování a zisku neustále sílí. Bratři, necht' jsou vaše srdce opravdu obrácená. Jestli jsme někdy potřebovali hlouběji pochopit naši odpovědnost, pak je to nyní, kdy „pravda klopýtá po náměstí a to, co je správné, nemůže vstoupit“. *Izajáš 59,14*. Satan sestoupil s velkou mocí a „všemožnou nepravostí svádí ty, kdo jdou k záhubě“. *2. Tesaloničtým 2,10*. Vše, s čím je možné otrást, se dočká otřesu. Zůstanou jen ty věci, které jsou nepohybné. Pán velmi brzy přijde. Vstupujeme do údobí katastrofických scén. Satanovi spojenci, ačkoli jsou skrytí lidským zrakům, se aktivně podílejí na ničení lidských životů. Je-li ale náš život ukryt s Kristem v Bohu, pak zažijeme Jeho milost a uvidíme spasení. Kristus přichází, aby na naší zemi zřídil své království. Posvět' me své jazyky a naučme je Jej chválit! Pracujme jako nikdy předtím! Jsme vyzýváni, abychom hlásali slovo Boží, at' přicházíme „vhod či nevhod“. *2. Timoteovi 4,2*.

[14]

Podílejme se na vytváření příležitostí k představování pravdy! Využívejme každou vhodnou příležitost k seznamování lidí s Kristem!

Jako lid musíme prožít obrácení a posvětit své životy, abychom mohli zvěstovat pravdu „tak, jak je zjevena v Ježíši“. Při šíření naší literatury můžeme z vroucího a soucitného srdce mluvit o Spasitelově lásce. Pouze Bůh má moc odpustit hříchy. Pokud toto poselství neoznámíme neobráceným, pak jejich zkáza může být zapříčiněna naší nedbalostí. . . Pán nás všechny volá, abychom hledali a zachraňovali hynoucí lidi. Satan se snaží svést i vyvolené a doba, v níž žijeme, po nás vyžaduje, abychom pracovali s obezřetností. Je třeba upoutat pozornost lidí na naše knihy a časopisy. Evangelium přítomné pravdy má být neprodleně hlásáno v našich městech. Neměli bychom se vzchopit a konat své povinnosti? (*Testimonies For The Church, sv. 9, s. 62.63*)

Boží dílo — Knižní evangelista at' myslí na to, že se mu dostalo příležitosti „rozsévat podél všech vod“. At' má vždy na paměti, že prodává knihy, které svým obsahem předávají poznání pravdy. Je zapojen do Božího díla, v němž je třeba využít každého obdarování

k oslavě Jeho jména. Bůh bude s každým, kdo usiluje o pochopení pravdy s úmyslem ji jasně a srozumitelně předávat ostatním. „A Duch i nevěsta praví: ‚Přijď‘; A kdokoli slyší, ať řekne: ‚Přijď‘;“ **Zjevení 22,17**. Nemáme otálet s vyučováním těch, kteří je potřebují, aby mohli přijít k poznání „pravdy tak, jak je zjevena v Ježíši“. (**Testimonies For The Church, sv. 6, s. 314.315**)

Strážci a poslové — Přišel čas, aby knižní evangelisté vykonali veliké dílo. Svět spí. Podobně jako strážní, musí i oni zvonit na poplach, aby probudili spáče a varovali je před hrozícím nebezpečím. Náboženská společenství nerozeznávají „čas svého navštívení“. Často se mohou nejlépe seznámit s pravdou prostřednictvím práce knižních evangelistů. Ti, kteří ve jménu Hospodina vyjdou, jsou Jeho poslové. Předávají zástupům žijícím v temnotách radostné poselství o spasení skrze Krista, které vede k poslušnosti Božího zákona. (**Testimonies For The Church, sv. 6, s. 315**)

Budete svědky obrácení lidí — Když kolportéři vyjdou se slovem Božím a přitom budou pamatovat na poslušnost Božích přikázání, pak povedou k jejich zachování i druhé. Budou odměněni tím, že uvidí obrácení lidí; přičemž jeden opravdově obrácený člověk přivede ke Kristu další. Tak se bude dílo šířit do nových oblastí. (**Testimonies For The Church, sv. 6, s. 315**)

Pokud trvá doba milosti — Dokud trvá doba milosti, budou mít kolportéři příležitost pracovat. Když se náboženské společnosti spojí s papežstvím, aby utlačovaly Boží lid, skrze práci knižních evangelistů se otevrou oblasti, kde existuje náboženská svoboda. Pokud na jednom místě nastane tvrdé pronásledování, pak mají pracovníci evangelia jednat tak, jak radil Kristus: „Když vás budou pronásledovat v jednom městě, prchněte do jiného.“ **Matouš 10,23**. Pokud i tam dojde k pronásledování, odejděte opět na jiné místo. Bůh vede svůj lid a učiní ho požehnáním na mnoha místech. Kdyby nedocházelo k pronásledování, nebyl by Boží lid tolik rozptýlen po celém světě a pravda by nemohla být hlásána v takovém rozsahu. Kristus dále říká: „Nebudete hotovi se všemi izraelskými městy, než přijde Syn člověka.“ **Matouš 10,23**. Dokud nezazní slovo: „Je dokonáno“, budou stále místa, kde je zapotřebí pracovat. Stále budou srdce připravená přijmout Boží poselství. (**Testimonies For The Church, sv. 6, s. 478**)

Je třeba vykonat veliké dílo. Je nutné vynaložit veškeré možné úsilí k představení Krista jako hříchy odpouštějícího Spasitele, Krista nesoucího hříchy světa, Krista jako jasnou Jitřenku. Bůh nám před světem projeví svoji přízeň, dokud naše dílo nebude dokončeno. (*Testimonies For The Church*, sv. 6, s. 20.21)

Nejvyšší povolání — Není důležitějšího povolání nad knižní evangelizaci, protože v sobě zahrnuje naplňování nejvyšších mravních povinností. Ti, kteří jsou do této práce zapojeni, potřebují stále chodit pod vlivem Ducha Božího. Nesmějí dát prostor k povyšování sebe sama. Má snad někdo z nás něco, co by nedostal od Krista? Máme se milovat jako bratři a svou lásku projevovat pomocí ostatním. Musíme být soucitní a zdvořilí. Musíme se semknout jeden s druhým a sjednotit své úsilí. Jen ti, kdo praktikují Kristovu modlitbu v reálném životě, obstojí ve zkoušce, která přijde na celý svět. Kdo vyvyšuje sebe, vydává se napospas satanově moci a vystavuje se nebezpečí oklamání. Hospodinovo slovo vyzývá svůj lid, aby vyzdvihl standartu výš a ještě výš. Poslechneme-li Jeho hlas, bude s námi spolupracovat a naše úsilí bude korunováno úspěchem. Ve své práci se nám dostane bohatého požehnání nebes a shromáždíme poklady vedle Božího trůnu.

Kdybychom jen věděli, co nás čeká, nevykonávali bychom dílo Páně tak liknavě.

Odpovědni za práci, kterou jsme mohli vykonat — Žijeme v „období prosévání“, v čase, kdy vším, čím lze otrást, bude otrěseno. Hospodin nenajde omluvu pro ty, kteří pravdu znali, avšak slovem a skutkem Jeho přikázání neposlouchali. Pokud pro přivádění lidí ke Kristu nevynaložíme žádné úsilí, pak budeme voláni k zodpovědnosti za práci, kterou jsme mohli udělat, ale pro naši duchovní netečnost jsme ji nevykonali. Ti, kteří patří do Božího království, musí svědomitě pracovat pro záchranu druhých. Musí svým dílem přispět k „zavázání a zapečetění zákona mezi učedníky“. *Izajáš 8,16.*

Kdo půjde? — Hospodin si přeje, aby světlo Písma, které nám dal poznat, zářilo jasně a zřetelně. Je povinností našich kolportérů, aby vyšli a spojeným neúnavným úsilím přispěli k realizování Božích záměrů. Před námi leží velké dílo. Nepřítel člověka si to uvědomuje a používá veškeré prostředky, které má k dispozici, aby odlákal knižní evangelisty k jiným zaměstnáním. Tento stav věcí je třeba změnit! Bůh volá kolportéry zpět k jejich práci. Povolává dobrovolníky, aby

do práce vložili všechny své síly a znalosti a pomohli, kde jen bude třeba. Mistr volá každého, aby konal práci, která mu byla svěřena podle jeho schopností. Kdo na toto volání odpoví? Kdo vyjde, aby v moudrosti, milosti a lásce Kristově pracoval, ať už poblíž, nebo daleko? Kdo je ochoten obětovat pohodlí a zábavu a jít do míst, kde vládnu bludy, pověry a temnota? Kdo bude pracovat svědomitě a vytrvale? Kdo bude lidem předkládat pravdu srozumitelně, modlit se s vírou a pracovat dům od domu? Kdo v této době půjde v síle Ducha svatého, aby pro Krista snášel ponížení, lidem otevíral Písma a volal je k pokání?

[16]

Bůh má své dělníky v každé době. V odpověď na naléhavé volání přichází člověk. A tak, když volá Boží hlas: „Koho pošlu a kdo nám půjde?“, přichází odpověď: „Hle, zde jsem, pošli mne!“ **Izajáš 6,8**. Kéž všichni, kdo cílevědomě pracují na poli knižní evangelizace, pocítí ve svých srdcích, že konají práci pro Pána, protože slouží lidem, kteří pravdu pro současnou dobu neznají. Skrze ně zní varující zpráva „na cestách i mezi ploty“. Připravují lid na velký den Páně, který brzy překvapí celý svět. Kdo je nyní ochoten vyjít s našimi publikacemi?

Hospodin každého muže i ženu obdaří patričnými schopnostmi, budou-li ochotni spolupracovat s Boží mocí. Všechny potřebné vlastnosti: odvaha, vytrvalost, víra i taktní jednání se dostaví, když na sebe „obléknou plnou Boží zbroj“. **Efezským 6,11**. Na naší zemi je třeba vykonat ještě velké množství práce a na tuto potřebu jistě mnozí odpoví. Svět musí slyšet varovné poselství. Proto, když zní volání: „Koho pošlu a kdo nám půjde?“, jasně a rozhodně odpovězte: „Hle, zde jsem, pošli mne!“ (**Testimonies For The Church, sv. 6, s. 331-333**)

Posuzování lehkomyšlnými pozorovateli — Bezstarostní diváci zřejmě vaši práci neocení a nepochopí její důležitost. Mohou si myslet, že se jedná o ztrátový podnik, život plný nevděčné práce a sebeobětování. Ježíšův služebník ji ale vidí ve světle vyzařujícím z kříže. Vlastní oběti se mu jeví jako nepatrné ve srovnání s obětmi požehnaného Mistra. Ochotně kráčí v jeho šlépějích. Úspěch z práce mu přináší tu nejčistší radost a je nejbohatší odměnou za život plný trpělivě snášených těžkostí. (**Testimonies For The Church, sv. 6, s. 340**)

Neztrácejme čas — Knižní evangelizace je velmi odpovědná činnost. Pro muže a ženy, kteří ji konají, znamená mnoho. Žijeme v době, kdy je třeba vykonat mnoho práce. Existuje snad lepší příležitost, jak zvát lidi „k večeři“, kterou jim připravil Kristus? Ti, kdo nyní vstoupí do kolportérské služby s opravdovostí a oddaností, budou hojně požehnáni. Nemáte času nazbyt! Vstupte do této služby s ochotou a nesobecky! Pamatujte na její evangelizační charakter, vždyť napomáhá rozšiřovat všude tak potřebné varovné poselství.

[17] (*Manuscript 113*)

3. kapitola — Volání po knižních evangelistech

Potřeba nových pracovníků. — Večer co večer stojím před lidmi a velice důrazně je prosím a vyzývám, aby byli bdělí a chopili se práce při šíření naší literatury. (*The Review and Herald*, 20.4.1905)

Knižní evangelizace potřebuje nové pracovníky. Ti, kteří se této práce chopí v duchu našeho Mistra, se setkají se vstřícným přijetím v domovech, kde jsou lidé otevřeni pravdě. Těm pak mohou vyložit prostou zvěst o Kristově kříži. Bůh jim požehná a posilní je v jejich snaze přivádět druhé ke světlu. Bude je předcházet Kristova spravedlnost a za nimi, jako zadní voj, půjde sláva Boží. (*The Review and Herald*, 16.6.1903)

Vzchopte se a buďte světlem! — Dílo knižní evangelizace by se nemělo déle zanedbávat. Mnohokrát mi bylo ukázáno, že oslovení lidí prostřednictvím literatury by se měla věnovat širší základna našich členů. Vždyť šíření naší literatury je jedním z důležitých prostředků, jak seznamovat ostatní se světlem. Hospodin je svěřil své církvi proto, aby jej dále předávala světu. Knihy zakoupené od našich kolportérů otevírají mnohým nevystižitelné bohatství, obsažené v Kristu.

Ve službě Boží je třeba vykonat mnoho různých činností. Při službě ve svatyni bylo zapotřebí tesařů a řezbářů, zrovna tak jako kněží různých řádů s rozdílnými odpovědnostmi. Členové našich sborů musí „povstat a rozjasnit se“, protože jim „vzešlo světlo a vzešla nad nimi Hospodinova sláva“. *Izajáš 60,1*. Vy, kteří znáte pravdu: nepřišel čas probudit se ze spánku a s plným nasazením hledat způsoby, jak se přiblížit k lidem tam, kde se nacházejí? Nelze déle zanedbávat Boží dílo a stavět je až za světské zájmy. Na nečinnost a malomyslnost nám nezbyvá čas. Evangelium musí být hlásáno celému světu. Publikace, které obsahují světlo přítomné pravdy, se musí dostat do všech míst. . .

Proč nejsme schopni probudit se plně? Každý pracovník může nyní obdržet sílu a porozumět svému zvláštnímu poslání, aby se jej

mohl s novým elánem chopit. Zřetelné a jednoznačné šíření ničím neomezené Boží slávy přinese k Ježíšovým nohám mnoho nejrůznějších obětních darů vděčnosti. Každé nové zjevení Spasitelovy lásky vychýlí jazýček vah u daného člověka na jednu, či druhou stranu. Konec všech věcí je blízko. Lidé světského smýšlení se ženou ke své zkáze. Stále se sjednocují a plánují. Nové a nové návrhy a plány budou předkládány s úmyslem mařit Boží záměry. Lidé hromadí poklady zlata a stříbra, aby byli společně s nimi na konci dějin pohlceni ohněm. (*The Review and Herald*, 2.6.1903)

[18]

Bůh povolává mnohé — Před námi teď leží nový rok. Je na nás, abychom vypracovali plány pro opravdovou a trvalou práci ve službě pro svého Mistra. Pro pokrok Božího díla je třeba ještě mnoho vykonat. Bylo mi ukázáno, že knižní evangelizaci je zapotřebí oživit, aby se rozvíjela a její úspěšnost stále rostla. Je Božím dílem a požehnání bude doprovázet každého, kdo se do ní zapojí s opravdovostí a pílí. (*The Review and Herald*, 20.1.1903)

Hospodin volá mnohem větší počet lidí, aby se zapojili do knižní evangelizace. . . Milí bratři a sestry, z vděčnosti Kristu využijte co nejvíce času, který nám přináší nadcházející rok, abyste lidem přinesli vzácné světlo přítomné pravdy. Anděl smlouvy uschopní své pracovníky nést pravdu do všech částí světa. Bůh vyslal své anděly s poselstvím milosti; ale jako kdyby nespěchali podle představ Jeho láskou překypujícího srdce dost rychle, ukládá každému členovi církve odpovědnost za hlásání poselství. „A kdokoli to slyší, ať řekne: ‚Přijď!‘“ **Zjevení 22,17**. Každý člen církve by měl dokázat svou oddanost tím, že bude zvat žízňící k vodě života. Jeho pozvání má světu předkládat síť živých svědků. Zapojíš se svým dílem do tohoto velkolepého úkolu?

Jak muži, tak ženy — Ježíš povolává k misijní práci mnohé muže a ženy, ochotné cele se odevzdat Bohu, ochotné přinášet této službě oběti. Zapomněli jsme snad, že máme pracovat pro záchranu světa? Nepůjdeme vpřed, krok za krokem, a nedovolíme Bohu, aby nás použil jako své pomocníky? Nepoložíme sami sebe na oltář služby? Pak se nás dotkne Kristova láska, která nás změní v lidi ochotné pro Něj s odvahou pracovat. (*The Review and Herald*, 27.1.1903)

Mnozí — jak muži, tak ženy — mohou vykonat velkolepé dílo šířením knih, které obsahují jednoduché a přímé svědectví o praktické zbožnosti. (*Manuscript 81*)

Výzva pro mládež — Hospodin zve naši mládež, aby pracovala v knižní evangelizaci dům od domu na místech, která ještě neslyšela pravdu. Oslovuje naše mladé muže: „Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatříte sami sobě! Bylo za vás zapláceno výkupné. Proto svým tělem a svým duchem, jež obojí náleží Bohu, oslavujte Boha.“ **1. Korinským 6,19.20.** Ten, kdo pod Božím vedením vykročí do díla, bude obzvláštním způsobem požehnán. Člověk, který v tomto životě vykoná to nejlepší, čeho je schopen, získá i způsobilost pro budoucí nesmrtelný život. (**The Review and Herald, 16.5.1912**)

Čeká nás ještě mnoho práce. Vychovávejte, vychovávejte a znovu vychovávejte mladé lidi, aby se oddali službě slova! Zaučujte je, aby se stali kolportéry a prodávali ty knihy, které jejich autoři napsali pod vedením Pána skrze Ducha svatého. Jen tak se jejich poselství dostane k široké veřejnosti. Jinak by pravdu nikdy neslyšeli, pokud by nebyla přinesena až k jejich dveřím. V tomto spočívá práce (knižního) evangelisty. (**Letter 135**)

Kristus povolává mladé lidi, dobrovolníky, aby přinášeli pravdu světu. Hledá duchovně silné, energické lidi, ochotné chopit se práce, jež se jim nabízí, protože chtějí být užiteční. Církev potřebuje „novou krev“, která vlije novou energii do stávajících řad. Potřebuje lidi pro naši dobu, schopné snášet její chyby. Lidi, kteří budou svým čerstvým nadšením inspirovat ochabující úsilí malého počtu pracovníků. Jejich srdce má být vřelé křesťanskou láskou a jejich ruce ochotné nadšeně pracovat pro svého Mistra. (**Manual for Canvassers, s. 22**)

[19]

Mají vyjít stovky evangelistů — Kéž by Hospodin pohnul mnohé mladé lidi k tomu, aby vyšli na pole knižní evangelizace jako misijní pracovníci. Díky této činnosti se pravda dostane k tisícům lidí, kteří by ji jinak neslyšeli. Čas k práci, jež nám byl svěřen, je krátký. . .

Proč nehledáme Pána s větší pílí, aby lidé, naplnění Duchem svatým, mohli vyjít po stovkách hlásat pravdu, zatímco by „Pán s nimi působil a jejich slovo potvrzoval znameními“? **Marek 16,20.** Naše pověření spočívá v tomto: nechat všude zářit světlo tištěného poselství. Pomocí tištěného slova se světlo dostane do odlehlých míst k lidem, kteří nemají možnost slyšet živého kazatele. To je

misijní práce, na níž spočívá nejvyšší požehnání. Kolportéři mohou být pomocnou rukou Páně, která otevírá dveře pravdě. . .

Mezi knižními evangelisty musíme roznítit horlivost a zápal a vyzývat je, aby pravdu přinesli do míst, kam dosud nepronikla. Žádný, kdo k tomu dostal schopnosti a obdarování, nemůže být zproštěn své zodpovědnosti. Žádá se od něj, aby se stal Božím nástrojem a spolupracoval s Pánem Ježíšem při šíření nebeského světla v tomto hříchem ztemnělém světě. (Letter 21)

Pomocníci v každém sboru — Bůh hledá pracovníky v každém našem sboru, aby vstoupili do Jeho služby jako knižní evangelisté. Bůh miluje svoji církev. Pokud budou její členové konat Jeho vůli a jestliže se budou snažit předávat světlo těm, kdo chodí v temnotách, pak jejich úsilí bohatě požehná. Církev označil za světlo světa. Díky její věrné službě se Božími dětmi stanou celé zástupy lidí, „jejichž počet nikdo nemůže sečíst“. Zjevení 7,9. Každá část Božího království má být naplněna Jeho slávou. Co tedy dělá církev pro to, aby osvětila svět, aby ze všech částí země stoupaly k Bohu modlitby chvály a díky? (Letter 124)

Každý věřící může pomoci — Každý věřící přece může rozšiřovat brožury, letáky a knihy s poselstvím pro naši dobu. Potřebujeme evangelisty-kolportéry, kteří vyjdou a všude budou šířit naše publikace. (The Review and Herald, 12.11.1903)

Výzva i zcela prostým lidem — V závěrečném díle evangelia je nutné „zorat“ velmi rozlehlé pole. Mnohem více než kdykoli předtím je potřebná pomoc od úplně obyčejných lidí. Mladí i starší budou povoláni od práce na poli, na vinici, od svého řemesla a vysláni Mistrem k hlásání Jeho poselství. Mnozí z nich nedostali příležitost k hlubšímu vzdělání, ale Kristus v nich vidí vlastnosti, jež jim pomohou naplnit Jeho záměr. Pokud do práce vloží celé své srdce a nepřestanou se učit, pak On je pro tuto práci uschopní. (Education, s. 269.270)

Bůh zaslibuje požehnání — Existuje misijní práce, která se stává z rozšiřování brožur a časopisů a z prodeje různých dalších publikací. Ať si žádný z vás nemyslí, že by se do této práce nemohl zapojit, protože je náročná a žádá si váš čas a píli. Pokud vyžaduje váš čas, věnujte ho radostně — a spočine na vás Boží požehnání. Nikdy nebylo třeba více pracovníků než v současnosti. Všude v našich řadách jsou bratři a sestry, kteří by se měli ukázat a připravit

k této práci. Ve všech sborech by se mělo vykonat to, co by přispělo k šíření pravdy. Je povinností každého studovat různé body naší víry, aby byl připraven vysvětlit druhým důvod své naděje, a to s tichostí a úctivostí. (viz **1. Petrův 3,15.16**; **The Review and Herald, 1.4.1880**)

Kristus vás bude učit — Mnozí jsou smutní a slabí ve víře, propadají malomyslnosti a postrádají důvěru. Takoví ať pomohou v něčem těm, kdo jsou potřebnější než oni sami, a tak se posilní díky Boží síle. Mohou se zapojit do díla jako knižní evangelisté. Tak budou pomáhat ostatním a nabyté zkušenosti jim přinesou jistotu, že spolupracují s Bohem. Když budou prosit Pána o pomoc, povede je k těm, kdo hledají světlo. Kristus jim bude nablízku a bude je učit, co mají říct a udělat. V potěšování druhých naleznou sami útěchu.

Andělé jako průvodci a připravovatelé cesty — Žádám vás, moji drazí křesťanští pracovníci, abyste udělali vše, co je ve vašich silách, pro šíření knih, o nichž Bůh řekl, že mají být rozesety jako semena pravdy po celém světě. Usilujte o to, aby se dostaly do co největšího počtu domácností. Pomyslete na to, jak velké dílo může být vykonáno, když se velký počet věřících spojí ve snaze představit lidem pomocí knih světlo, které jim má být podle Božího přání předáno. Jděte pod Božím vedením v práci kupředu a prostě Pána o pomoc! Duch svatý bude s vámi. Boží andělé vás budou provázet a připraví vám cestu. (**The Review and Herald, 7.1.1903**)

Posvěcení, které Bůh vyžaduje — Potřebujeme kolportéry, evangelisty a kazatele, kteří přijali Ducha svatého a mají účast na Jeho Božské přirozenosti. Potřebujeme pracovníky, kteří umí hovořit s Bohem dříve než s lidmi. Jsem velmi znepokojena, když vidím, kolik překážek se rodí a odvádí lidi od evangelizační práce; tím se brzdí Boží dílo. . . . Apeluji na ty, kteří by měli pracovat v knižní evangelizaci a šířit knihy, jež jsou všude tak potřebné, aby se varovali odejít z díla, ke kterému je Pán povolal. Bohem povolání pracovníci evangelia se nemají zaplétat do záležitostí spojených s podnikatelskou činností. Ať se pohybují v atmosféře blahodárné pro duchovní život. . . . Bůh si přeje, aby každý pracovník, který vyznává víru v přítomnou pravdu, posvětil sebe, své tělo, duši a ducha pro dílo záchrany hynoucích lidí ve svém okolí. (**Manuscript 44**)

Města potřebují kolportéry — Knihy se vzácným světlem přítomné pravdy leží na policích, ve skladech našich nakladatelství. Právě ty by se měly rozšiřovat. Je třeba knižních evangelistů, aby

je šířili ve velkých městech. Při práci dům od domu naleznou lidi hladové po chlebu života a mohou jim říci „slovo příhodné v pravý čas“. Je potřeba takového typu kolportérů, jimž leží na srdci záchrana lidí. Můžeš namítnout: „Nejsem kazatel. Nemohu se postavit před lidi.“ Možná nejsi schopen kázat, dokážeš ale sloužit a ptát se těch, s kterými se setkáš, zda milují Pána Ježíše. Můžeš se stát evangelistou. Můžeš být Boží pomocnou rukou a pracovat tak, jako učedníci, když je vyslal Kristus. Mladí muži a ženy, právě vy jste povoláni Mistrem k Jeho dílu! V zemi je hlad po čistém evangeliu. (Manuscript 113)

[21] **Dělníků je třeba na rušných ulicích i mezi ploty** —Věci tohoto světa brzy pominou. Tuto skutečnost si neuvědomují ti, kdo nebyli ozáření nebeským světlem a nedrží krok s rozvíjejícím se dílem Božím. Posvěcení muži a ženy musí vyjít, aby nechali zaznít varovný hlas na rušných ulicích měst i mezi ploty. Naléhavě vás žádám, bratři a sestry, abyste se nezapojovali do zaměstnání, která vás budou brzdit v hlásání Kristova evangelia. Vy jste Boží mluvčí. Máte hynoucím lidem s láskou představovat pravdu. Kristus říká: „Vyjdi za lidmi na cesty a k ohradám a přinut' je, ať přijdou, aby se můj dům naplnil.“ **Lukáš 14,23**. Nepopisují snad tato slova jasně práci knižního evangelisty? S Kristem v srdci má vyjít na přeplněné třídy měst i mezi ploty života a předávat pozvání ke svatební hostině. I bohatí a vlivní lidé přijdou, budou-li pozváni. Někteří odmítnou, ale díky Bohu — ne všichni.

Kéž by si o tisíce víc našich lidí uvědomilo čas, v němž žijeme, a dílo, které má být vykonáno na poli služby dům od domu. Mnoho, velmi mnoho lidí nezná pravdu. Potřebují slyšet Ježíšovo pozvání. Zarmoucené je třeba povzbudit, slabé posilnit, truchlící potěšit. Evangelium je nutné přinést chudým.

Mistr zná své spolupracovníky a pečuje o ně, ať pracují na jakémkoli místě Jeho vinice. Volá svou církev, aby povstala a dobře se obeznámila se situací. Promlouvá k pracovníkům našich institucí, aby se probudili a začali využívat svého vlivu k pokroku Božího díla. Ať vyšlou do pole dělníky a postarají se o ně tak, aby jejich zájem o tuto práci neochabl z nedostatku pochopení a příležitostí k rozvoji. (**The Review and Herald, 2.6.1903**)

Rozšiřujte knihy, aby jich bylo tolik, jako podzimního listí — Zde je práce, která musí být vykonána. Konec se přiblížil. Už

jsme přišli o mnoho času, tyto knihy už dávno měly být v oběhu. Prodávajte je poblíž i daleko. Rozšiřujte je jako podzimní listí. Tato práce bude pokračovat a nikdo jí nezabrání. Lidé bez Krista jdou na zahynutí. Upozorněte je, že On již brzy přijde na nebeských oblacích. (*The Review and Herald, 13.8.1908*)

Stonásobně víc — „Ztracené ovce“ Božího stáda jsou rozptýlené po celém světě a práce, která by pro ně měla být vykonána, se zanedbává. Podle světla, které mi bylo dáno, vím, že tam, kde dnes pracuje jeden kolportér, by jich mělo působit sto. (*Testimonies For The Church, sv. 6, s. 315*)

Úspěch je garantován — Prostřednictvím knižní evangelizace může být vykonáno velké a prospěšné dílo. Hospodin dal lidem takt a schopnosti. Ten, kdo použije svěřené dary k Boží slávě a bude svou práci konat v souladu s biblickými zásadami, zažije úspěch. Máme za úkol pracovat, modlit se a důvěřovat Tomu, který nikdy nezklame. (*Testimonies For The Church, sv. 6, s. 340*)

[22]

4. kapitola — Výběr knižních evangelistů

Ten, komu leží dílo na srdci — Protože rozšiřování naší literatury je misijní dílo, je třeba ho vykonávat v misijním duchu. Muži a ženy, kteří jsou vybíráni jako knižní evangelisté, by se měli do této služby zapojit srdcem. Jejich cílem by neměl být zisk, ale přinášení světla lidem. Veškerá naše služba ať je vykonána pro Boží slávu. Světlo je třeba předávat těm, kdo chodí v temnotách. Sledování sobeckých zájmů, láska k zisku, touha po uznání či funkci — to by se mezi námi nemělo ani vyslovit. (*Testimonies For The Church*, sv. 6, s. 317)

Pečlivý výběr pracovníků — Knižní evangelizace je mnohem důležitější dílo, než za jaké jej mnozí považují. Proto výběru pracovníků pro tuto služebnost je třeba věnovat stejnou pečlivost a uvážlivost jako výběru lidí pro kazatelskou službu. Mladí lidé po zaučení jsou schopni pracovat daleko kvalitněji než doposud, a přitom za podstatně nižší plat, na nějž si mnozí jiní zvykli. Pozvedněte korouhev, ať se k armádě pracovníků připojí ti, jimž není cizí sebezapření a sebeobětování, kteří milují Boha a své bližní. Ať přijdou, nikoli v očekávání pohodlného života, ale se statečností a s odvahou, navzdory překážkám a těžkostem. Ať přijdou ti, kdo vědí, jak naše publikace představovat vhodným způsobem, protože sami si jejich hodnoty vysoce cení. (*Testimonies For The Church*, sv. 5, s. 405,406)

Naši bratři by měli být při výběru knižních evangelistů velmi rozvážní, pokud nechtějí, aby pravda byla předkládána nevhodně a zkresleně. Všem opravdovým pracovníkům by měli zajistit dobré podmínky pro dostatečný příjem. Tato suma by se ale neměla zvyšovat proto, aby se knižní kolportéři „kupovali“, protože taková praxe by jim ublížila, stali by se sobeckými a marnotratnými. Snažte se jim vštípit ducha skutečné misijní práce a předpoklady nezbytné pro dosažení úspěchu. S Ježíšovou láskou v srdci bude knižní evangelista považovat za výjimečnou přednost to, že se může podílet na šíření světla. Bude se vzdělávat, plánovat a modlit ohledně každé

záležitosti spojené se svojí prací. (*Testimonies For The Church*, sv. 5, s. 403)

Míra způsobilosti — Někteří mají větší předpoklady pro určitý druh práce než ostatní; proto není správné si myslet, že se každý člověk může stát knižním evangelistou. Někteří se pro tuto práci prostě nehodí, ale proto se na ně nemá pohlížet jako na nevěrné nebo neochotné. Bůh není ve svých požadavcích nerozumný. Církev je jako zahrada, v níž roste mnoho druhů květin, každá s výjimečností jí vlastní. Mohou se v mnoha ohledech lišit, ale každá má svou vlastní hodnotu.

[23]

Bůh neočekává, že každý jednotlivec v Jeho lidu se svými odlišnými povahovými vlastnostmi bude připraven zastávat jakékoli místo. Pamatujme na to, že máme rozdílná obdarování. Žádnému člověku nepřísluší předepisovat druhým práci bez ohledu na jejich vlastní přesvědčení o svých povinnostech. Je správné poradit a navrhnout plány, ale každý by měl svobodně sám hledat radu u Boha, kterému patří a jemuž slouží. (*Testimonies For The Church*, sv. 6, s. 333.334)

Mladí muži a ženy, kteří mají být zapojeni do pastorační služby, biblické práce nebo knižní evangelizace, by neměli být svazováni mechanickou činností. (*The Review and Herald*, 16.5.1912)

Dobré vystupování, takt a prozíravost — Misionářů je třeba všude. V každé oblasti misijního pole je nutné vybírat knižní evangelisty. Nikoli však z nestálých lidí ve společnosti ani z mužů a žen, kteří se pro nic jiného nehodí a v ničem jiném neuspěli. Vybírejme z těch, kdo mají dobré vystupování, takt, prozíravost a schopnosti. Takových je zapotřebí jako knižních evangelistů a zástupců v oblasti distribuce literatury. Lidé s talentem pro tuto činnost ji začnou vykonávat, ale pak jim nějaký nesoudný kazatel začne lichotit v tom smyslu, že by své obdarování lépe využili za kazatelnou než jen jako řadoví kolportéři. Tím je tato práce zlehčována. Knižní evangelisté jsou ovlivňováni k tomu, aby získali oprávnění kázat. Pak právě ti, kteří by se časem mohli vypracovat v úspěšné misionáře pro osobní práci při návštěvách a modlitbách s rodinami v jejich domovech, se stanou podprůměrnými kazateli. Pole, kde je třeba tak mnoho vykonat a kde může být dosaženo mnohých úspěchů, se následně zanedbává. Pokud schopný knižní evangelista, stejně tak jako kazatel,

vykonává svoji práci věrně a svědomitě, měl by získat dostatečnou finanční odměnu. (*Testimonies For The Church*, sv. 4, s. 389.390)

Výběr mezi nejschopnějšími — Každý se pro tuto práci nehodí. Vybírání by měli být takoví pracovníci, kteří mají nejlepší vlohy a schopnosti, ti, kdo se s porozuměním a cílevědomě chopí díla a budou v něm vytrvale pokračovat. Je třeba vypracovat promyšlený plán a pečlivě jej uskutečňovat. Místní sbory v každé oblasti by měly mít živou účast při misijním rozšiřování publikací. (*Testimonies For The Church*, sv. 4, s. 390)

Nutný předpoklad — náboženská zkušenost. — Mezi křesťanskou mládeží vyberte ty, kdo jsou vhodní pro šíření publikací s přítomnou pravdou. Mladí lidé, kteří neprožili náboženskou zkušenost obrácení, by neměli být vybírání jako knižní evangelisté, protože nemohou správně představovat vzácné Boží poselství. Vysláním takové mládeže do pole knižní evangelizace neprospěje ani jim, ani Božímu dílu. Je to „svatá práce“ a ti, kteří do ní vstupují, by měli být schopni vydávat svědectví o Kristu. (*The Review and Herald*, 7.10.1902)

Kolportérská práce je nejlepší cestou, jak získat zkušenosti. Ujistěte se, že tito lidé prožili ryzí obrácení dříve, než je začnete povzbuzovat k práci jakéhokoli druhu. Potom je nechte pracovat a Bůh bude skrze ně působit. (*Manuscript 126*)

Svaté dílo — Na kolportérskou práci by se mělo pohlížet jako na svaté dílo. Ti, kteří mají nečisté ruce a poskvřené srdce, by neměli být povzbuzováni, aby do něj vstupovali. Boží andělé nemohou doprovázet do domovů neposvěcené pracovníky.

[24]

Proto všichni ti, kteří jsou neobrácení, kteří mají nečisté myšlení a zanechávali by skvrny své nedokonalosti na všem, čeho se dotknou, by se měli držet zpátky od zacházení s Boží pravdou. (*The Review*

[25]

and Herald, 20.5.1890)

5. kapitola — Knižní evangelizace a naši studenti

Boží plán pro naše studenty — Pán ustanovil plán, jehož prostřednictvím se mohou mnozí studenti našich škol naučit praktické lekce, které jim v pozdějším životě pomohou uspět. Byla nám dána výsada šířit vzácnou literaturu, určenou k pokroku našeho vzdělávacího a zdravotního díla.* Prodejem těchto knih získá mládež velké množství zkušeností. Naučí se vyrovnávat s obtížemi, které na ně v budoucnosti na nových místech čekají. Během svých studií si při prodeji těchto knih osvojí schopnost zdvořile přistupovat k lidem a taktně vést rozhovor o různých bodech přítomné pravdy. Zároveň s dosažením jistého finančního úspěchu se naučí šetrnému hospodaření a vedení účtů. Takové lekce se ukáží jako velmi přínosné, budou-li později vysláni jako misionáři. (*The Review and Herald*, 4.6.1908)

Školy mají připravovat knižní evangelisty — Naše školy založil Hospodin. Pokud budou řízeny v souladu s Božím záměrem, mládež, kterou jsme do nich poslali, bude rychle připravena zapojit se do různých odvětví misijní práce. Někteří vyjdou do díla jako pracovníci ve zdravotní evangelizaci, jiní jako kolportéři nebo evangelisté. Další jako učitelé nebo jako kazatelé evangelia. (*The Review and Herald*, 15.10.1903)

Prázdninová příležitost pro studenty — Když skončí škola, mnohým se otvírá příležitost „vyjít do pole“ jako knižní evangelisté. Věrný kolportér si získá přístup do mnohých domácností, kde zane-

* Autorské poplatky a výnosy z prodeje knih Kristova podobenství (1900) a Ve šlépějích Velkého Lékaře (1905) Ellen G. Whiteová darovala pro záchranu zadlužených vzdělávacích institucí a sanatorií. Počáteční kampaň byla dobře zorganizována a setkala se s velkým úspěchem. Účastnili se jí zaměstnanci institucí, kazatelé, řadoví členové, studenti našich škol, mládež a děti. Každý člen církve byl povzbuzován, aby se do ní zapojil. Jen čistý zisk z prodeje knihy Kristova podobenství činil tehdy neuvěřitelnou sumu tři sta tisíc dolarů. Plán, v němž se podle Božího záměru mělo pokračovat, žel pro ztrácející se zájem členů postupně upadal. . . Odtud povzbuzující slova z pera EGW. Pro celý kontext příběhu viz knihu *Publishing Ministry*, s. 362.367.

chá drahocennou literaturu s pravdou pro dnešní dobu. (*The Review and Herald*, 27.8.1903)

[26] **Učte se v Kristově škole** — Jako studenti se máte stále co učit v „Kristově škole“. Vložte do díla veškeré vám svěřené fyzické a duševní schopnosti. Bůh nepřijme rozdělená srdce. V našich řadách jsou muži a ženy, kteří by se mohli stát kolportéry a biblickými pracovníky. Měli by se za tím účelem vzdělávat, oprostít se od každé nečisté myšlenky a návyku, aby je mohla pravda (Božího slova) posvětit. Měli by „se podílet na Božské přirozenosti“ a uniknout zkaženosti, „do níž svět žene jeho zvrácená touha“. **1. Petrův 1,4.** Jen Boží síla vás může uschopnit a vést správným směrem. Bohu nemůžete obětovat nic menšího než to nejlepší. Vaše práce se bude stále zlepšovat, když budete uvádět do praxe to, co jste se právě naučili. (*The Review and Herald*, 20.5.1890)

Jako prostředek výchovy — Ohledně knižní evangelizace mi bylo dáno zvláštní světlo, které ve mně zanechalo stálý hluboký dojem. Tato práce je prostředkem výchovy. Funguje jako vynikající škola zvláště pro ty, kdo se připravují na kazatelskou službu. Ten, kdo se této práce chopí tak, jak by měl, vstupuje do Kristovy školy a následuje Jeho příklad. Andělé jsou vysláni, aby doprovázeli všechny, kteří jdou do tohoto díla s opravdovou pokorou. (*Manuscript 26*)

Vůbec nejlepší vzdělání, jaké mohou mladí lidé získat, je zkušenost s knižní evangelizací a prací dům od domu. V této činnosti se jim naskytne příležitost mluvit slova života. Tak budou rozsévat semena pravdy. Mladí lidé, prokažte, že vám Pán vložil do srdce touhu po záchraně druhých! Jedině tak můžete ukázat, že stojíte pevně v Pánu. Oblečte „plnou Boží zbroj“ a věrně konejte práci, kterou vám Bůh svěřil. (*Manuscript 75*)

Skutečné „vyšší vzdělání“ — Nesmíme své bratry zmalomyslnovat a oslabovat jejich úsilí, jinak se dílo, které Bůh touží skrze ně dokončit, nevykoná. Neztrácejme v přípravě lidí pro misijní práci příliš mnoho času. Instruktaž je nezbytná, ale nezapomínejme, že Kristus je velký Učitel a je zdrojem veškeré pravé moudrosti. Ať se mladí i staří posvěti pro Boha, chopí se díla a vykročí vpřed v pravé pokoře, pod vedením Ducha svatého. Ať ti, kdo své vzdělání již ukončili nebo ještě studují, vyjdou „do pole“ a znalosti, které studiem získali, uvedou do praxe. Když bude kolportér takto jed-

nat, zužitkuje schopnosti, které mu Bůh dal. Bude u Pána hledat radu a skloubí prodej knih s osobní službou lidem. Jeho schopnosti cvikem porostou. Načerpá mnoho praktických zkušeností, jež by pouhou školní docházkou nikdy nezískal. Vzdělání získané tímto praktickým způsobem lze právem označit jako „vyšší vzdělání“. (*Testimonies For The Church*, sv. 6, s. 330.331)

Neocenitelná zkušenost — Ten, kdo touží po příležitosti v opravdové službě a bezvýhradně se odevzdá Bohu, nalezne prostřednictvím knížní evangelizace příležitost hovořit o mnohých tématech, která se týkají budoucího nepomíjitelného života. Zkušenosti získané tímto způsobem budou mít nedozírnou hodnotu pro každého, kdo se připravuje na kazatelskou činnost. Stálou přítomností Ducha svatého Bůh připravuje své dělníky, muže i ženy, aby se mohli stát pastýři Božího stáde. Jestliže si uvědomí, že Kristus je jejich Společníkem, pocítí svatou bázeň a radost i v období krušných chvil a zkoušek. Při své práci se naučí „opravdově modlit“. Budou vychováváni v trpělivosti, laskavosti, přívětivosti a ochotě pomáhat. Jejich chování bude odrážet opravdovou křesťanskou zdvořilost. Na mysli budou mít stále Krista, svého Průvodce, který neschvaluje tvrdá a nelaskavá slova nebo pocity. Jejich mluva bude očištěna. Dar řeči budou moci považovat za jednu z drahocenných hřiven, jež jim byla propůjčena k vznešené a svaté práci. Člověk se naučí, jak představovat božského Průvodce, s nímž žije v úzkém vztahu. Svému neviditelnému Pánu bude prokazovat úctu a čest, protože nosí Jeho jho a chodí po Jeho čistých a svatých cestách. Každý, kdo se naučí důvěřovat božskému Průvodci, se bude rozvíjet. Získá schopnost představit poselství pravdy v nadpozemské kráse. (*Testimonies For The Church*, sv. 6, s. 322)

[27]

Příprava pro kazatelskou službu — Někteří lidé, které Pán povolával do pastorační práce, vstupovali do služby nejprve jako kolportéři. Byla jsem poučena, že se jedná o výtečnou přípravu, je-li jejich cílem šířit světlo a přinášet pravdy Božího slova přímo do rodinného kruhu. Při konverzaci s lidmi se často naskytne příležitost hovořit o učení Bible. Pokud se pracuje správným způsobem, pracovník si získá přístup do rodiny. Evangelisté pak projevují těmto lidem křesťanskou lásku a jemnocit a vykonají tak mnoho dobrého. Jedná se o výtečnou zkušenost pro kohokoliv, kdo v dohledné době zvažuje vstoupit do kazatelské práce.

Ten, kdo se připravuje na kazatelskou službu, by si nemohl vybrat žádné jiné povolání, které by mu přineslo tak rozsáhlé zkušenosti, jako kolportérská práce. (*Testimonies For The Church*, sv. 6, s. 334)

Při práci v knižní evangelizaci se najde více obtíží než v některých jiných obchodních odvětvích. Lekce, které zde však získáte, takt a kázeň, jež si osvojíte, vás připraví pro jiné oblasti, kde můžete být ve službě lidem k užitku. Ten, kdo se dostatečně nepoučí, kdo je nedbalý a hrubý v přístupu k druhým, by posléze vykazoval stejný nedostatek taktu a stejnou neschopnost jednat s lidmi při nástupu do kazatelské služby. . .

Knižní evangelizace může mladé lidi připravit na práci kazatele lépe než mnohá léta strávená ve škole. (*Manual for Canvassers*, s. 41.42)

Nepostradatelné znalosti — Těm, kteří navštěvují naše školy, aby se důkladněji připravili pro Boží dílo, bych chtěla sdělit následující: Pamatujte, že vést lidi k obrácení můžete jen díky každodennímu posvěcení. Někteří kvůli chudobě nemohli školu navštěvovat, protože neměli peníze na zaplacení studia. Když se však stali syny a dcerami Božími, chopili se práce tam, kde se právě nacházeli, a pracovali pro lidi ve svém okolí. Navzdory nedostatečnému školnímu vzdělání se nechali Bohem posvětit a Bůh pak působil skrze ně. Stejně jako učedníci, kteří byli povoláni od svých sítí, aby následovali Krista, i oni se od Spasitele naučili vzácným lekcím. Přidali se k Velkému Učiteli a díky poznání, získanému z Písma, mohli s jistotou hovořit s ostatními o Kristu. Stali se opravdu moudrými, protože nebyli ve svých vlastních očích natolik moudrými, aby snad nepřijali nebeské rady. Obnovující moc Ducha svatého jim propůjčila užitečnou a spásonosnou sílu. Znalosti nejučenějšího člověka, pokud se také neučil v Kristově škole, jsou, pokud jde o přivádění lidí ke Kristu, bláznovstvím. Bůh může pracovat jen s těmi, kteří jsou ochotni přijmout pozvání: „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.“ *Matouš 11,28-30; Testimonies For The Church*, sv. 6, s. 318.

6. kapitola — Dílo pro záchranu lidí

Evangelizační nástroj — Potřebujeme pochopit důležitost knižní evangelizace. Je jedním z nejdůležitějších nástrojů k vyhledávání těch, kdo se nalézají v nebezpečí. Přivádí je ke Kristu. Knižním evangelistům by se nikdy nemělo zabraňovat, aby vyprávěli o Kristově lásce a dělili se o své zkušenosti ve službě pro Mistra. Měli by mít možnost svobodně hovořit a modlit se s těmi, kteří se duchovně probouzejí. Prostý příběh Kristovy lásky k člověku jim otevře mnohé dveře, a to i do domácností nevěřících. (*Testimonies For The Church*, sv. 6, s. 324)

Ten, kdo chce správně pracovat jako kolportér, se musí stát učitelem i žákem současně. Při vyučování druhých je zapotřebí, aby se sám nadále učil práci evangelisty. Když kolportéři vyjdou do práce s pokorným srdcem a upřímnou snahou, najdou mnoho příležitostí říci „dobré slovo v pravý čas“ lidem, kteří hynou ve své malomyslnosti. *Příslaví 15,23*. Poté, co poskytnou pomoc těmto potřebným lidem, mohou říci: „I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán učinil světlem.“ *Efezským 5,8*. A když spatří hříšný život jiných, mohou také říci: „A to jste někteří byli. Dali jste se však obmýt, byli jste posvěceni, byli jste ospravedlněni ve jménu Pána Ježíše Krista a Duchem našeho Boha.“ *1. Korintským 6,11*; *Testimonies For The Church*, sv. 6, s. 335.

Moji bratři a sestry, nezapomeňte, že jednoho dne budete stát před Pánem celé Země a vydáte počet ze všeho, co jste činili ve svém životě. Pak se vaše práce ukáže taková, jaká skutečně byla. Boží vinice je rozsáhlá a Pán svolává dělníky. Nedovolte, aby vás cokoliv odvedlo od díla pro záchranu lidí. Kolportérská služba je nejúspěšnějším způsobem práce pro spásu lidí. Nevyzkoušíte ji? (*The Review and Herald*, 2.6.1903)

Kolportér má představovat Krista — Záležitosti, které se týkají Krista, jsou prvořadé a důležitější než vše ostatní. Kristus má na tomto světě vlastnictví, které si přeje zachránit a zajistit pro své věčné království. Ke cti a slávě Otce a Syna mají jít Kristovi po-

slové vpřed, protože On a oni jsou jedno. Mají Jej zjevovat světu. Jeho zájmy jsou i jejich zájmy. Pokud s Ním budou spolupracovat, stanou se Božími dědici a Kristovými spoludědici nepomíjitelného království. (*The Review and Herald*, s. 2.6.1903)

[29] **Hovořte slova pravdy** — Knižní evangelizace je velice zodpovědná práce. Znamená mnoho jak pro ty, kdo se do ní zapojili, tak i pro lidi, pro něž evangelisté pracují. Ať každý kolportér pamatuje na to, že vykonává práci evangelizační povahy. Je poslán k lidem, kteří mají být podle Boží vůle spaseni. Ať své srdce otevře působení Ducha svatého. Po ruce má mít vždy Bibli, aby ji mohl ve vhodné chvíli otevřít a poukázat na slova pravdy. Ať prosí o moudrost, aby jeho slova byla posluchačům „vůní životodárnou vedoucí k životu“. *2. Korintským 2,16*; *The Review and Herald*, 16.6.1903.

Lovci a rybáři lidí — Je třeba, aby knižní evangelisté pracovali pro záchranu lidí jako lovci a rybáři. Do knižní evangelizace bychom se nyní měli zapojit s horlivostí a rozhodností. Kolportéři skromného a pokorného srdce vykonají mnoho dobrého. Mohou pracovat ve dvojicích. Osloví lidi, kteří neprijdou na naše velká stanová (evangelizační) shromáždění. Ponesou poselství pravdy od rodiny k rodině. Dostanou se do úzkého styku s lidmi a naskytne se jim mnoho příležitostí hovořit o Spasiteli. Ať se modlí a zpívají s těmi, které zaujaly předkládané pravdy. Ať celým rodinám vypravují o Kristových slovech. Mohou směle očekávat úspěch, protože jim patří zaslíbení: „Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ *Matouš 28,20*. Knižní evangelisty, kteří vyjdou v duchu Mistra, budou na jejich cestách provázet nebeské bytosti.

Prosím ty, kdo na sebe vzali zodpovědnost za Boží dílo, aby nedovolili komerčním zájmům nebo spekulacím vstoupit mezi sebe a dílo, které konají pro záchranu lidí. Žádné povolání nesmí pohltit čas a obdarování pracovníků, zapojených do přípravy lidí na druhý příchod Páně. Pravda se má šířit jako jasně zářící světlo. Čas je krátký a nepřítel se vynasnaží udělat cokoli, aby v našich myslích zveličil méně důležité záležitosti. Snaží se nás přivést k tomu, abychom brali na lehkou váhu právě tu práci, které je nejvíce zapotřebí. (*The Review and Herald*, 2.6.1903)

Oslovme všechny společenské třídy — Abychom se dostali ke všem skupinám lidí, je třeba, abychom se s nimi setkali tam, kde se nacházejí. Zřídka kdy nás budou vyhledávat z vlastního popudu.

Boží poselství nezasáhne srdce lidí pouze z kazatelen. Je tu další odvětví naší práce. Může se jevit jako skromnější, ale je stejně slibné. Nalezneme je v příbytcích chudých i palácích bohatých. (*The Desire of Ages*, s. 152)

Lidem na vyšších místech — Knihy zanechte podnikatelům a učitelům evangelia, jejichž mysl ještě nezasáhly specifické pravdy pro tento čas. Poselství se má dostat k lidem „na rušných cestách“, k těm, kteří jsou aktivně zapojeni do světské práce, k učitelům a vůdčím lidem na zodpovědných místech. Můžeme oslovit tisíce lidí nejjednodušší a nejprostší cestou. Nejinteligentnější lidé, ke kterým se často vzhlíží jako k nejobdarovanějším osobnostem světa, právě oni budou často občerstveni prostými slovy člověka milujícího Krista, který o své lásce dokáže hovořit tak přirozeně, jako mluví světský člověk o věcech, jež ho nejvíce zajímají. Často mají pečlivě připravená slova jen nepatrný vliv. Ale opravdové a upřímné přesvědčení Božího syna nebo dcery, podané přirozeně a prostě, v sobě skrývá moc otevřít dveře, které byly Kristu a jeho lásce dlouhý čas zavřené. (*The Review and Herald*, s. 20.1.1903)

Knihy se dostanou k lidem, které bychom jiným způsobem nemohli oslovit, k lidem žijícím daleko od hustě zalidněných míst. Ty nazývám posluchači „mezi ploty“. I těmto mají naši knižní evangelisté donést poselství o spasení.

[30]

Naši kolportéři mají být Božími evangelisty, jít od obydlí k obydlí i v odlehlých místech a „otevírat Písma“ těm, které potkají. Naleznou tam lidi ochotné a nedočkavě toužící porozumět poselství Bible. . . Velmi toužím udělat vše, co je v mých silách, k oslovení lidí „na rušných cestách“ i „mezi ploty“. (*Letter 155*)

V turistických a zdravotnických centrech — Ve světově známých lázeňských centrech a na místech s velkým turistickým ruchem, kudy procházejí zástupy lidí hledajících ozdravení a zábavu, by měli být ustanoveni kazatelé a knižní evangelisté, kteří by byli schopni upoutat pozornost zástupů. Ať tito pracovníci využijí možností, které se naskytou. Mohou představit poselství pro současnou dobu a pořádat semináře. Ať bystře reagují na příležitosti, které se otevrou. Ať s pomocí Ducha svatého přistupují k lidem s poselstvím Jana Křtitele: „Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.“ *Matouš 3,2*. Boží slovo se má představit jasně a s mocí, aby ti, kdo mají uši, mohli uslyšet pravdu. Tak přijde evangelium

přítomné pravdy do cesty těm, kteří jej nikdy nepoznali. Nemalý počet jej přijme a odnese do svých domovů ve všech koutech světa. (*The Review and Herald, 25.1.1906*)

Pomáhejte nestřídmým — Ve své práci se setkáte s lidmi, kteří bojují se svými choutkami. Potřebují slova povzbuzení a posílnění. Nedovolte, aby v jejich srdcích satan uhasil poslední jiskru naděje. Právě o člověku chybuujícím, bojácném a zmítaném zlem Kristus řekl: „Nebraňte mu!“ a svýma rukama jej pozvedl. *Marek 9,39*. Na své cestě z jednoho místa na druhé můžete vykonávat práci, kterou se zabýval Kristus. Pracujte ve víře a očekávejte, že srdce přijmou Toho, jenž za ně položil svůj život. Spolupracujte s Bohem na osvobození opilce nebo kuřáka z jejich zlovyků, díky kterým klesají na nižší úroveň než hynoucí zvířata. (*The Review and Herald, 7.1.1903*)

Modlete se za nemocné a zmalomyslněné — Kristus rozsával semena pravdy všude, kudy chodil. Jako jeho následovníci o Něm můžete svědčit a konat tu nejpotřebnější práci u rodinných krbů. Když se s lidmi sblížíte, pak často rozpoznáte ty z nich, kteří jsou nemocní a zmalomyslní. Když budete pracovat s Kristem bok po boku a ponese Jeho jho, pak se od Něj budete denně učit. Ponese poselství míru a útěchy souženým a zklamaným, smutným a zlomeným. Malomyslným můžete posloužit Božím slovem a za nemocné se modlit. V modlitbě se obraťte ke Kristu jako ke svému důvěryhodnému a milovanému Příteli. Jako Boží děti si udržujte milou a nenucenou důstojnost. Lidé si takovýchto věcí všímají. (*Testimonies For The Church, sv. 6, s. 323.324*)

S modlitbou na rtech — Máme mít stále na paměti Boží požadavky. Nezapomínejme, že ze skutků těla jednou vydáme počet. Při vědomí této skutečnosti se evangelisté stanou vůči lidem všímavějšími. Jejich modlitby za moudrost v pravý čas pro lidi, kteří potřebují pomoc, budou vycházet z ryzích pohnutek. Takoví pracovníci budou neustále zušlechťovat a očišťovat svůj život pomocí poslušnosti pravdě. Dokážou správně ocenit hodnotu lidského života. Vytěží maximum z každé příležitosti, aby ostatní mohli poznat bohatství Kristovy milosti. Ať každý knižní evangelista vyjde s modlitbou na rtech: „Pane, co chceš, abych dělal?“ *Skutky 9,6 NBK*. Ať pracuje jako před tváří Boží a v přítomnosti nebeských andělů. Ať se stále a ve všem snaží zalíbit Bohu — a jeho práce pak nezůstane bez ovoce.

[31]

Je nám zapotřebí daleko méně sporných otázek a daleko více svědectví o Kristu. Náš Spasitel je středem celé naší víry a naděje. Ten, kdo dokáže představit Jeho nezměrnou lásku a pohnout srdce, aby Mu oplátila nejlepšími a nejsvatějšími city, ten koná nádherné a vznešené dílo. Pílí v kolportáži a věrným podáním poselství golgotského kříže knižní evangelista zdvojnásobuje svoji užitečnost. I když doporučujeme takovéto způsoby práce, nemůžeme narýsovat jednotnou linii pro každého evangelistu. Konkrétní okolnosti mohou vyžadovat změny ve způsobu práce. . .

Mluvte o Kristově lásce — Představení různých věroučných bodů často nemá žádný větší účinek, protože lidé očekávají, že ostatní jim budou vnucovat své vlastní názory. Když se ale hovoří o nesmírné Kristově lásce, pak se Jeho milost dotýká lidských srdcí. Mnozí upřímně hledají světlo a nevědí, co mají dělat, aby byli spaseni. Vyprávějte jim o lásce Boží, o oběti přinesené na golgotském kříži pro spásu hynoucích! Řekněte jim, aby svou vůli podřídili vůli Boží a že každý, „kdo chce činit jeho vůli, pozná, zda je učení z Boha. . . “ **Jan 7,17; Manual for Canvassers, s. 36-38.**

Vyhýbejte se sporným bodům — Někteří knižní evangelisté „jsou plni horlivosti pro Boha, jenže bez pravého poznání“. **Římanům 10,2.** Protože postrádají moudrost a protože mají silný sklon jednat jako kazatelé a teologové, bylo téměř nezbytné, abychom našim knižním evangelistům v určitém smyslu vymezili hranice. Když volá hlas Páně: „Koho pošlu a kdo nám půjde?“, vkládá Duch svatý do srdcí odpověď: „Hle, zde jsem, pošli mne!“ Mějte však na mysli, že se vašich rtů nejdříve musí dotknout „žhavý uhlík z oltáře“. **Izajáš 6,8.9.** Až potom budete schopni hovořit rozumná a čistá slova. Pak obdržíte moudrost a budete vědět, co říci, a co ne. Nebudete se snažit ohromit svými znalostmi teologie. Budete ostražití, abyste nevzbudili v člověku bojovnost nebo nevyvolávali předsudky tím, že se pustíte do sporných věroučných otázek. Naleznete dostatek námětů, o kterých můžete hovořit bez vzbuzení předsudků a které pohnou srdce k touze po hlubším studiu Božího slova.

Připraveni dát odpověď každému — Pán si přeje, abyste získávali lidi, a přestože nemáte lidem vnucovat výklady věroučných bodů, máte být: „vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslyšel o naději, kterou máte. . . s tichostí a s uctivostí.“ (Dosl. překl. „s bázní“ **1. Petřův 3,15.16.** Proč s bázní? Měli byste se obá-

vat, že by vaše slova mohla zavánět sebejistotou, že je pronesete nevhodně, případně že slova ani způsob chování nebude připomínat Krista. Spojte se pevně s Kristem a představujte pravdu tak, jak je zjevena v Jeho životě. (*Testimonies For The Church, sv. 6, s. 324.325*)

Vyvyšujte Krista — Pracujte jako apoštol Pavel. Kdekoli se ocitl, ať to bylo před nesouhlasně zamračenými farizeji nebo autoritativními římskými úředníky, ať stál před chudými nebo bohatými, učenými či nevzdělanými, před mrzákem v Lystře nebo usvědčenými hříšníky v makedonském vězení, vždy vyvyšoval Krista. Představoval Krista jako toho, který nenávidí hřích, ale hříšníka miluje, toho, který nesl naše hříchy, aby nám mohl darovat svoji spravedlnost.

[32] (*Manual for Canvassers, s. 34*)

Jak kazatel, tak kolportér — Rozumného a bohabojného knižního evangelisty bychom si měli vážit, protože zaujímá postavení rovnocenné práci kazatele. Mnozí mladí kazatelé a ti, kteří se na kazatelskou službu připravují, by mohli mnoho dokázat, kdyby vyšli pracovat jako kolportéři. To ovšem za předpokladu, že prožili skutečné obrácení. Kontaktem s lidmi a prezentací našich publikací by získali cenné zkušenosti, které se kázáním získat nedají. Při práci dům od domu mají možnost rozmlouvat s lidmi. Mohou do příbytků vnášet vůni Kristova života. Snaha přinést požehnání druhým přinese požehnání i jim a posílí jejich víru. Prací pro záchranu druhých získávají důkladné znalosti Písma. Mohou se neustále učit, jak získávat lidi pro Krista.

Naši kazatelé by všude měli nosit s sebou knihy, které by mohli rozšiřovat. Na odchodu může kazatel nechat v rodině knihu, ať už ji prodá nebo daruje. Tato práce byla v počátcích adventní historie velmi rozšířená. Kazatelé jednali jako kolportéři a používali prostředků získaných z prodeje na podporu díla v místech, kde bylo třeba pomoci. Takoví pracovníci mohou o této práci zasvěceně hovořit, protože měli v tomto směru mnoho zkušeností.

Ať si nikdo nemyslí, že kazatel snižuje své poslání, když se zapojí do knižní evangelizace jako prostředku šíření pravdy mezi lidmi. Při výkonu knižní služby pracuje stejným způsobem, jako pracoval apoštol Pavel. Toto řekl, když k němu přišli starší sboru v Efezu: „Vy víte, jak jsem si u vás počíнал celou dobu od prvního dne, kdy jsem přišel do Asie. Sloužil jsem Pánu s velkou pokorou,

v slzách a zkouškách, které mě potkaly pro úklady Židů. Víte, že jsem vám nezamlčel nic, co by vám bylo k prospěchu; všechno jsem vám řekl, když jsem vás učil ve shromáždění i v rodinách. Naléhal jsem na Židy i Řeky a vyzýval je, aby se obrátili k Bohu a uvěřili v našeho Pána, Ježíše Krista.“ **Skutky 20,18-21**. Výřečný Pavel, kterému se Bůh podivuhodným způsobem zjevil, chodil od domu k domu se vši pokorou, s mnohými slzami, uprostřed mnoha pokušení. (**Testimonies For The Church, sv. 6, s. 321-322**)

Stejně důležité jako kázání — Kazatel-evangelista, který se zapojí do knižní evangelizace, koná stejně důležitou práci, jako když sobotu co sobotu mluví před shromážděním. Bůh se dívá na věrného evangelistu, který pracuje s publikacemi, se stejným zalíbením jako na kteréhokoli věrného kazatele. Kazatel i evangelista nesou světlo v rozdílných oblastech své působnosti. Bůh povolává každého ke spolupráci s „velkým Zdravotním Misionářem“, aby vyšel „na rušná místa“ i „mezi ploty“. Každý má konat práci pro Boha na jemu určeném místě. Pokud jsou tyto pracovníci opravdu obráceni, pak se stanou i skutečnými misionáři. (**Letter 186**)

Ti, kdo disponují schopnostmi pro práci knižního evangelisty, mohou vykonat na tomto poli více než jako kazatelé. Přebývá-li v jejich srdcích duch Kristův, najdou si příležitosti, aby ostatním mohli předložit Boží slovo a obrátili jejich pozornost ke specifickým pravdám pro dnešní dobu. (**Testimonies For The Church, sv. 6, s. 323**)

Radost ve službě — Kristu přinášelo potěšení, když mohl pomáhat potřebným a vyhledávat ztracené. Zachraňoval hynoucí, pozvedával ponížené, uzdravoval nemocné, promlouval slova soucitu a útěchy k zarmouceným a trpícím. Čím plněji budeme proniknuti Jeho duchem, tím horlivěji se chopíme práce pro naše bližní. Čím více uděláme pro ostatní, tím více budeme svou práci milovat a tím větší bude naše radost z následování Mistra. Naše srdce se naplní Boží láskou a s přesvědčivou mocí budeme hovořit o svém ukřižovaném Spasiteli.

Ptám se těch, kterým se dostalo světla: „Co budete dělat v nadcházejícím roce? Nepřestanete se jeden s druhým hádat? Nepřestanete se nadále oslabovat a ničit důvěru lidí v lidství člověka? Nebo budete věnovat svůj čas posilování věcí, které sice ještě zůstaly, avšak hrozí zánikem?“ Zapojí-li se naši lidé opravdu do práce

pro Mistra, pak nebude slyšet hlas stížností. Mnozí se probudí a vymaní z malomyslnosti, která ničí jejich tělo i duši. Jakmile začnou pracovat pro druhé, budou moci při shromážděních vyprávět mnoho povzbudivých zkušeností. Jejich svědectví nebude temné a pochmurné, ale plné radosti a odvahy. Místo aby přemýšleli nad chybami svých bratrů a sester a nad svými vlastními obtížemi, budou přemýšlet a hovořit o Kristově lásce. Věnují pak velké úsilí tomu, aby se stali ještě schopnějšími dělníky svého Pána. (*The Review and Herald*, 7.1.1903. oddíl)

[34]

Část II. — Způsobilst knižního evangelisty

7. kapitola — Plné odevzdání se Bohu

Základní předpoklad — Ten, kdo se chce zabývat knižní evangelizací, by se měl nejprve zcela a úplně odevzdat Bohu. Kristovo pozvání zní: „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.“ *Matouš 11,28-30; Manuscript 26, 1901.*

Využijte čas — Zanedbali jste čas setby, promarnili Bohem dané příležitosti a místo toho si žili pro vlastní potěšení? Neobráte se zpět k Bohu, než bude příliš pozdě? Nebudete se raději snažit zbylý čas správně využít? Máte dalekosáhlou odpovědnost za využití svých schopností ke službě pro Mistra. Přijďte k Pánu a cele se Mu odevzdejte! Nemůžete si dovolit ztratit ani jeden den. Chopte se zanedbané práce. Odložte pochybnosti, nevíru, zášť a zcestné myšlenky. Chopte se práce v pokoře a s upřímnou prosbou k Hospodinu, aby vám odpustil léta, kdy jste žili neposvěceným životem. Modlete se k Pánu o pomoc. Pokud Jej budete hledat upřímně, celým srdcem, pak Jej naleznete a On vás posílí a požehná vám. (*The Review and Herald, 7.1.1903*)

Bud'te pokorní a učenliví — Když si Bůh vybírá muže a ženy ke své službě, neptá se, zda jsou učení, výřeční nebo jestli disponují pozemským bohatstvím. Ptá se: „Mají v sobě dostatek pokory, abych je mohl učít své cestě? Mohu svá slova svěřit jejich rtům? Budou mne správně představovat?“

Bůh může každého člověka použít jen do té míry, do jaké je Mu dovoleno do chrámu duše vložit svého Ducha svatého. Přijímá jen dílo, které odráží Jeho podobu. Jeho následovníci mají na svědectví světu na sobě nést nesmazatelná znamení Jeho nepomíjitelných zásad. (*Testimonies For The Church, sv. 7, s. 144*)

Proč mnozí neuspěli — Knižní evangelisté potřebují prožít každodenní znovuobrácení. Pak se jejich slova a činy stanou „vůní života k životu“ a jejich úsilí může působit spásným vlivem. Mnozí

v knižní evangelizaci selhali. Důvodem bylo to, že se nestali skutečnými křesťany: nepoznali ducha obrácení. Teoreticky věděli, jak tuto práci vykonávat, ale necítili potřebu závislosti na Bohu.

Pohledem na Boha budete proměněni — Knižní evangelisté, pamatujte, že v knihách, s nimiž pracujete, není představen kalich s vínem učení a bludů Babylona, podávaný mocným tohoto světa, ale kalich drahocenných pravd o spasení. Nechcete z něho sami pít? Vaše mysl se pak cele oddá vůli Krista a obdržíte Jeho pečeť. Pohledem na Něho budete „proměňováni k Jeho obrazu ve stále větší slávě“ a váš charakter se zdokonalí. **2. Korintským 3,18**. Bůh chce, abyste směle vystoupili do popředí a mluvili slova, která vám dá. Přeje si, abyste ukázali, jak hluboce si vážíte lidstva — lidstva, které bylo vykoupeno vzácnou Kristovou krví. Až padnete na Skálu — Krista a poddáte se Mu, zakusíte Jeho moc. I ostatní poznají sílu pravdy, která bude působit ve vašem srdci. (**Testimonies For The Church, sv. 6, s. 317.318**)

[35]

Oblékněte Krista — Nikdo nemůže s úspěchem přivádět ostatní k Bohu, dokud se Mu sám zcela neoddal. Každý musí osobně „obléknout Krista“. **Římanům 13,14**. Pro každého z nás se pak Kristus stane „moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením a vykoupením“. **1. Korintským 1,30**. Chopí-li se naše víra Krista jako našeho osobního Spasitele, pak Jej ostatním dokážeme představovat v novém světle. A až lidé uvidí Krista takového, jaký skutečně je, nebudou se pít o věroučné otázky, ale poběží k Němu, aby přijali odpuštění, očistění a dar věčného života.

Obtíž, před níž je třeba se mít nejvíce na pozoru, je skutečnost, že knižní evangelista, který potkává hledající duše, možná sám dosud neprožil obrácení. Nepoznal ze své vlastní zkušenosti Kristovu lásku, která „přesahuje každé poznání“. **Efezským 3,19**. A pokud mu toto poznání není vlastní, jak může ostatním vyprávět drahocenný příběh o plánu spasení? Lidé musí být vyučováni o tom, co je skutečnou podstatou pravé víry. Potřebují pochopit, jak přijmout Krista a spolehnout se na Něj jako na svého osobního Spasitele. Je třeba, aby poznali, jak Jej mohou následovat, kamkoli půjde. Ať jde evangelista krok za krokem v Kristových šlépějích. Pak se nestane, že by snad druhé navedl na jinou cestu než směrem k nebesům. . .

Přivádějte lidi k Vykupiteli — Mnozí z těch, kdo se považují za křesťany, se od Krista oddělili a postavili do středu zájmu sami

sebe. Pokud ale chtějí přivést jiné ke Kristu, musí se sami k Němu navrátit a uvědomit si naprostou závislost na Jeho milosti. Satan se ze všech sil snaží zpřetrhat pouta, která vážou lidi k Bohu. Snaží se je zapřáhnout do svého vozu a učinit z nich otroky, kteří mu budou sloužit. My však máme jeho plány mařit a přivádět ostatní k Vykupiteli. (**Manual for Canvassers, s. 38.39**)

Člověk je v bezpečí u Ježíše — Když přivedete touto osobní prací člověka ke Kristu, pak přenechte Bohu, aby pracoval na jeho již oddaném a pokorném srdci. Bůh jej povolá k takové službě, která se pro něj ukáže jako nejvhodnější. Bůh slíbil, že Jeho milost bude dostatečná pro každého, kdo k Němu přijde. Kdo se podvolí Kristu, otevře dveře svého srdce a pozve Jej dál, stane bezpečně pod Jeho ochranou. On praví: „Já jsem ta pravda, cesta i život.“ **Jan 14,6**. Ti, kdo mají Ježíše, „podílejí se i na pravdě“ a „v Něm dosáhli plnosti“. **Koloským 2,10; Manual for Canvassers, s. 38.39.**

Naprostá čestnost — Pokud se knižní evangelista ocitne na scestí, jestliže lže nebo podvádí, pak přijde o sebeúctu. Nemusí si být vědom toho, že jej Bůh vidí a zná všechny podrobnosti každé obchodní transakce. Nevnímá, že svatí andělé váží jeho pohnutky, slyší jeho slova. Odměna mu bude vyměřena podle jeho vlastních skutků. I kdyby však bylo možné jeho prohřešky skrýt před zraky [36] Boha a lidí, skutečnost, že on sám zná své jednání, působí záporně na jeho mysl a charakter. Jeden čin charakter sám o sobě nezmění, prolomí však vnitřní zábrany. Dalšímu pokušení člověk podlehne už snáze, až se nakonec neplnění povinností a nečestné obchodní jednání stane běžnou praxí a dotyčnému už nelze důvěřovat.

Mnozí lidé v církvi i rodinách si takřka nevšímají ani do očí bijícího nesouladu. Existují mladí lidé, kteří o sobě vytvářejí jiný dojem, než odpovídá skutečnosti. Působí jako čestní a pravdomluvní lidé, ale uvnitř jsou jako ty obílené hroby. Na povrchu vypadají dobře, ale srdce mají veskrze zkažená. Jejich srdce jsou poskvřena a zasažena hříchem. Takto vypadá záznam, jež se o nich vede v nebeských knihách. Otupěli a jejich mysl postupně znečitlivěla. Až se v den Hospodinův jejich charakter octne na vahách svatyně, bude shledán lehkým. Dosah takové katastrofy si dnes nedokážou představit. Součástí povahy má být pouze ryzí a nezkalená pravda.

Čistota života — Ať zvolíme kteroukoli cestu životem, vždy bude plná nebezpečí. Pokud se pracovníci v kterémkoli odvětví díla

stanou nedbalými a přestanou důsledně sledovat věčné cíle, utrpí velkou ztrátu. Pokušitel si k nim najde cestu. Rozhodí své sítě před jejich nohy a uvede je na nejisté stezky. V bezpečí jsou jen ti, jejichž srdce střeží neposkrvněné zásady. Budou se modlit jako David: „Drž mé kroky ve svých stopách, aby moje nohy neuklouzly.“ **Žalm 17,5**. Se sobectvím a zkažeností lidského srdce je třeba vést neustálý boj. Často se zdá, že se hříšným daří, ale ti, kteří na Boha zapomněli třeba jen na hodinku, krátkou chvíli, se ocitají v nebezpečném postavení. Rozsah nebezpečí si neuvědomují až do chvíle procitnutí. Najednou zjistí, že síla zvyku je zaprodala zlu, s nímž si zahrávali. Pro Boha je jejich cesta nepřijatelná a nemohou očekávat Jeho požehnání.

Nezahrávejte si s hříchem — Viděla jsem, že se této práci mladí lidé chápou bez toho, že by si vytvořili nějaké spojení s nebesy. Vydávají se napospas pokušení, jen aby dokázali svou odvahu. Smějí se hlouposti druhých lidí. Oni přece znají správnou cestu, ví, jak se zachovat. Dokážou snadno vzdorovat pokušení! Jsou příliš pyšní, než aby se obávali pádu! Bůh ale není jejich záštitou. Satan pro ně připravil zrádnou past a sami se stanou terčem posměchu hlupáků.

Náš velký nepřítel má své pomocníky, kteří neustále vyhledávají příležitosti, aby ničili lidské životy právě tak, jako lev loví svou kořist. Vyhni se jim, mladý muži či ženo, i když se bude zpočátku zdát, že v nich máš přátele. Lstivě a nepozorovaně tě povedou ke špatnému jednání. Budou lichotit a nabízet pomoc a vedení, ale jejich kroky povedou do samotného pekla. Pokud dáš na jejich rady, může se celý tvůj život od toho okamžiku obrátit na scestí. Přehlížení jediné výčitky svědomí, poddání se jedinému hříšnému zvyku, jediné zanedbání morální povinnosti se může stát počátkem cesty, která tě nakonec dovede mezi řady satanových služebníků. A to i přesto, že budeš po celou dobu vyznávat lásku Bohu a jeho dílu. Chvilkové bezmyšlenkovité jednání nebo malý krůček stranou dokáže zvrátit celý dosavadní běh vašeho života zcela špatným směrem. Nemusíte se nikdy dozvědět, co způsobilo vaši zkázu, dokud nebude vynesena rozsudek: „Jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.“ **Matouš 7,23**.

Vyvarujte se špatných společníků. — Někteří mladí lidé vědí, že to, co jsem řekla, celkem přesně vystihuje jejich situaci. Jejich jednání nezůstane skryto před Bohem, i kdyby si jej nepovšimli jejich nejlepší přátelé, nebo dokonce vlastní rodiče. Existuje jen

malá naděje, že někteří lidé časem změní svůj život, naplněný pokrytectvím a klamem. Další, kteří pochybili, se pokoušejí sami sebe vykoupit. Kéž jim Ježíš pomůže rozhodně se postavit proti každé nepravosti a čelit pochlebování těch, kdo oslabují jejich předsevzetí jednat správně a vzbuzují nedůvěru a pochybnosti, aby otráslí jejich vírou v pravdu. Mladí přátelé, nezůstávejte ani hodinu ve společnosti těch, kdo by vás mohli učinit nehodnými čistého a svatého Božího díla. Nedělejte před cizími nic, co byste neudělali i před vašimi rodiči nebo za co byste se museli stydět před Kristem a svatými anděly.

Někteří se mohou domnívat, že taková varování světitelé soboty nepotřebují. Ti, na něž se vztahují, ale vědí, o čem mluvím. Žádám vás, mladí lidé: buďte bdělí. Nemůžete udělat nic, co by zůstalo skryto před zraky Boha a andělů. Nemůžete vykonat něco špatného tak, aby to zároveň nemělo negativní dopad i na ostatní. Váš život ukazuje, jaký stavební materiál používáte k budování charakteru. Váš příklad zároveň silně ovlivňuje ostatní. Nikdy nezapomínejte na to, že patříte Bohu. Zaplatil za vás výkupné a vy mu musíte skládat účty z darů, jež vám svěřil. Jako knižní evangelista by neměl pracovat člověk, jehož ruce jsou poskvřené hříchem nebo jehož srdce není usmířeno s Bohem. Takový člověk dílo pravdy zcela jistě zneuctí. Misijní pracovníci potřebují Boží vedení. Měli by se snažit vyjít správným směrem a pak pokračovat tiše a pevně po stezce spravedlnosti. Ať jsou rozhodní, protože satan je vytrvalý a odhodlaný je pronásledovat a přemoci. (*Testimonies For The Church, sv. 5, s. 396-399*)

Stálá závislost na Bohu — Ten, kdo se při své práci setká s obtížemi a pokušeními, by si měl z těchto zkušeností vzít užitek. Může se naučit více spoléhat na Boha. Měl by neustále pocíťovat svoji závislost na Něm.

Neměli bychom v srdci dávat prostor stížnostem ani je vyslovovat nahlas. V případě úspěchu se nemáme chlubit svými schopnostmi, protože úspěch přináší působení Božích andělů na lidská srdce. Nezapomínejte na to, že nebeští poslové stojí při vás v dobách povzbuzení i zmalomyslnění. Buďte vděční za dobrotu Páně a chvalte Boha s radostným srdcem!

Kristus odložil svou slávu a přišel na zem trpět za hříšníky. Když se v naší práci setkáme s obtížemi, „hledme na původce a

dokonavatele naší víry, Ježíše“. **Židům 12,2** NBK) Pak se nevzdáme a nepropadneme malomyslnosti. Strpíme nesnáze tak, jak se sluší na dobré bojovníky Ježíše Krista. Pamatujte na slovo, které je určeno všem opravdovým věřícím: „Jsme spolupracovníci na Božím díle a vy jste Boží pole, Boží stavba.“ **1. Korintským 3,9; 6,1; Testimonies For The Church, sv. 334, s. 335.**

Co svět potřebuje nejvíce — Svět nejvíce potřebuje lidi, které nelze prodat nebo koupit. Ty, kteří si ve svém nejhlubším nitru zachovali pravdivost a čestnost, nebojí se nazvat hřích pravým jménem a jejichž svědomí je věrné povinností jako střelka kompasu severnímu pólu. Lidi, kteří stojí za právem, i kdyby se nebesa měla zhroutit. (**Education, s. 57**)

[38]

8. kapitola — Dokonale připraven

Důkladná příprava — Na poli knižní evangelizace lze dosáhnout mnohem lepších výsledků, než se děje doposud. Kolportér by se neměl spokojit s dosaženou úrovní, pokud se neustále nezlepšuje. Měl by se důkladně připravit, ale nespokojit se pouze se zásobou naučených slovních obrátů. Měl by dát Pánu prostor, aby s ním mohl pracovat a ovlivnit jeho myšlenky. Láska Ježíše v jeho srdci mu pomůže nalézt cesty, jak se přiblížit jednotlivcům i rodinám. (*Testimonies For The Church*, sv. 5, s. 396)

At' se ustanoví pro knižní evangelisty výuka zaměřená na teoretickou i praktickou přípravu pro šíření publikací, které nakladatelství produkuje. (*Letter 66*)

Znalost Božího slova — Všichni by měli hlouběji poznat pravdy Božího slova, aby byli připraveni, když bude třeba, poukázat na „poklady nové i staré“ v příhodný čas. *Matouš 13,52*; *Testimonies For The Church*, sv. 4, s. 415.

Znalost knih, které prodáváte — Knižní evangelisté by se měli důkladně seznámit s knihami, které nabízejí. Měli by být připraveni upoutat pozornost na obsah důležitých kapitol. (*Testimonies For The Church*, sv. 6, s. 338)

Intelektuální a duchovní rozvoj — Potřebujeme mladé lidi, kteří rozeznali a ocenili rozumové schopnosti, jež jim Bůh dal, a pečlivě je pěstují. Cvičením se tyto schopnosti rozvíjejí, a pokud člověk nezapomíná pečovat i o své srdce, výsledkem bude dobře vyvážený charakter. Prostředky, jak dosáhnout rozvoje osobnosti, se nacházejí v dosahu každého člověka. Nikdo at' nezklame Mistra tím, že se prokáže pouhým listím, až přijde hledat ovoce. Rozhodně předsevzetí, posvěcené Kristovou milostí, dokáže vykonat divy. (*Testimonies For The Church*, sv. 5, s. 403)

At' se knižní evangelisté stanou pilnými studenty a učí se, jak svou práci vykonávat úspěšně. Při práci mají mít oči, uši i mysl stále otevřené k přijetí moudrosti od Boha, aby věděli, jak pomoci lidem, kteří hynou, protože neznají Krista. Každý pracovník at' zaměří své

síly a schopnosti na nejvyšší ze všech služeb — vyprošťování lidí ze satanových pout a jejich přivádění k Bohu. Skrze pevné pouto závislosti na Ježíši Kristu jsou spojeni s trůnem milosti, nad nímž se klene duha zaslíbení. (*Testimonies For The Church*, sv. 6, s. 339.340)

Odpovědnost učitelů knižních evangelistů — Učitelé knižních evangelistů na sebe vzali nesmírnou odpovědnost. Ten, kdo správně chápe roli učitele, své svěřence povede s vědomím osobní odpovědnosti a nadchne ostatní věrností k dílu. Učitelé ať se často modlí při vědomí toho, že jejich slova a jednání vytváří dojem, který [39] není snadné vymazat, dojem, jenž přetrvá celou věčnost. Uvědomí si, že nikdo nemůže za nimi jít a opravovat jejich chyby nebo vyvažovat jejich nedostatky. Je proto velmi důležité, aby Bůh sám usměrňoval výuku, chování a duchovní vliv učitele. (*The Review and Herald*, 20.5.1890)

Vzdělávání a praxe — Předsedové našich sdružení a další činovníci na odpovědných místech mají povinnost dbát na to, aby se jednotlivým odvětvím díla dostávalo rovnocenné pozornosti. Knižní evangelisty je třeba vzdělávat a poskytnout jim praxi, aby mohli prodávat knihy obsahující pravdu pro přítomnou dobu, které je lidem zapotřebí. Pro tuto práci je nutné najít lidi s hlubokou křesťanskou zkušeností, zdravým úsudkem, pevné ve víře a patřičně vyškolené. Hospodin si přeje, aby tuto práci vykonávali lidé, kteří jsou schopni zaučovat ostatní, vzbudit u slibných mladých lidí hluboký zájem a podnítit je, aby se do práce s knihami úspěšně zapojili. Někteří mají schopnosti, praxi a zkušenosti, které jim pomohou vychovávat mladou generaci pro práci v knižní evangelizaci takovým způsobem, aby bylo na tomto poli vykonáno mnohem více práce než v současné době.

Zkušení s nezkušenými — Těm, kteří v této práci získali zkušenosti, byl svěřen zvláštní úkol: učit jiné. Vzdělávejte, vychovávejte a uče mladé muže a ženy prodávat knihy, které byly napsány Božími služebníky pod vedením Ducha svatého. Bůh si přeje, abychom byli věrní a dále se věnovali těm, kdo přijali pravdu, aby si vytyčili vlastní cíl a pracovali moudře podle Boží vůle. Dosud nezkušení pracovníci by se měli spojit se zkušenými a učit se od nich. Ať hledají Boha s upřímným srdcem. V knižní evangelizaci mohou vykonat mnoho dobrého, pokud uposlechnou slov: „Dávej pozor na své jednání i na své učení.“ **1. Timoteovi 4,16**. Ten, kdo vykazuje

známky skutečného obrácení a chopí se práce v knižní evangelizaci, uvidí, že zároveň získá i tu nejlepší přípravu pro ostatní odvětví misijní práce.

Pokud by ti, kdo znají pravdu, ji současně uváděli do praxe, pak by se našly různé způsoby, jak se přiblížit lidem na místech, kde se právě nacházejí. Boží prozřetelnost rozptýlila věřící z prvotní křesťanské církve z Jeruzaléma do celého světa. Kristovi učedníci nezůstali v Jeruzalémě a v okolních městech, ale vyšli daleko za hranice vlastní země do velkých center obchodního dění a hledali ztracené, aby je mohli přivést k Bohu. Bůh si přeje, aby se dílo šířilo na mnoha místech i dnes. Nesmíme naši práci omezit jen na několik lokalit. (*Testimonies For The Church*, sv. 6, s. 329.330)

Práce ve dvou — Knižní evangelisté by měli být posíláni po dvou. Nezkušení mají jít se zkušenějšími, kteří jim dokážou pomoci. Mohou společně hovořit, studovat Boží slovo a modlit se jeden za druhého. Tak budou požehnáni oba, starší i mladší bratr ve víře. (*Manual for Canvassers*, s. 17)

V Boží službě — Kolportéři mají pamatovat na skutečnost, že právě knižní evangelizace je tou činností, jíž se mají podle Boží vůle zabývat. Měli by pamatovat na to, že jsou ve službě Boží.

Je třeba vyvinout neúnavné úsilí, aby byli tito lidé zaučeni, a stále jim připomínat důležitost díla, které konají. Všichni musí pěstovat ducha sebezapření a sebeobětování, jakého ve svém životě vykazoval Spasitel.

[40]

Šestá kapitola proroka Izajáše — Každý kolportér by si měl přečíst šestou kapitolu proroka Izajáše a vzít si k srdci její ponaučení: „I řekl jsem: ‚Běda mi, jsem ztracen. Jsem člověk nečistých rtů a mezi lidem nečistých rtů bydlím, a spatřil jsem na vlastní oči Krále, Hospodina zástupů.‘ Tu ke mně přiletěl jeden ze serafů. V ruce měl žhavý uhlík, který vzal kleštěmi z oltáře, dotkl se mých úst a řekl: ‚Hle, toto se dotklo tvých rtů, tvá vina je odňata a tvůj hřích je usmířen.‘ Vtom jsem uslyšel hlas Panovníka: ‚Koho pošlu a kdo nám půjde? I řekl jsem: ‚Hle, zde jsem, pošli mne;‘“ *Izajáš 6,5-8*.

Tento příběh se bude opakovat stále znovu a znovu. Pán si přeje, aby do Jeho úžasného díla vyšli mnozí další. Takoví, kteří byli posvěceni, mají pokorné srdce a jsou ochotní zapojit se do jakékoli práce, kterou je právě třeba vykonat. (*Manual for Canvassers*, s. 18.19)

Neustálé zlepšování — Následovník Ježíše by se měl neustále zlepšovat ve svém jednání, zvycích, v duchovní oblasti a v práci. Toho lze dosáhnout, pokud se nezabývá pouze vnějšími a povrchními záležitostmi, ale dívá se na Ježíše. Pak se dostaví změna smýšlení, ducha i povahy. Křesťan se vzdělává v Kristově škole a pěstuje dary milosti ve vší skromnosti a pokoře. Připravuje se na společnost nebeských andělů. (*Gospel Workers*, s. 283)

Bůh chce, abychom využili každé příležitosti k přípravě pro Jeho dílo. Očekává, že do práce vložíme veškeré své síly a budeme mít stále na mysli její svatý charakter a svou odpovědnost, jíž se nelze vyhnout. (*The Ministry of Healing*, s. 498)

[41]

9. kapitola — Příkladnost ve zvycích, jednání a oblékání

Vznešená a povznášející práce — Prostřednictvím knižní evangelizace se můžeme přiblížit mnohým, na které by jinak pravda neučinila žádný dojem. Jedná se o dobré dílo, jeho cíl je vysoký a povznášející. Tomu má také odpovídat důstojné chování evangelisty. Při práci se setká s lidmi různého založení. Některé bude charakterizovat nízké, přízemní smýšlení a neocení nic, co jim nepřinese peníze. Takoví lidé jej budou urážet, ale na ně nesmí dbát. Ať proto neztrácí dobrou náladu. Na každou překážku by měl pohlížet s radostnou nadějí. Také se setká s opuštěnými, malomyslnými, smutnými a zraněnými na duši. Bude mít mnoho příležitostí jim říct laskavá slova povzbuzení, naděje a víry. Může se ostatním stát studnou osvěžující vody, pokud jen bude chtít. Nejprve ale musí on sám pít z pramene živé pravdy. (*Testimonies For The Church*, sv. 5, s. 405)

Nebezpečí nedbalé práce — Je správné, aby si každý jasně uvědomil svou osobní odpovědnost v tomto díle. Měl by dobře uvážit, jak upoutat pozornost, protože na způsobu představení pravdy může záviset osud daného člověka. Pokud udělá příznivý dojem, může se jeho vliv stát „vůní života k životu“ a dotyčný člověk, který byl osloven pravdou, předá své poznání dále. Proto je velmi nebezpečné jednat s lidmi lehkovážně. (*Testimonies For The Church*, sv. 5, s. 405)

Pracujte s energií a nadšením — Mezi našimi bratry, kteří vyznávají víru v přítomnou pravdu, není přítomen odpovídající misijní duch. Jejich charakteru chybí ryzost čistého zlata. Křesťanský život znamená mnohem víc, než za co jej považují. Neskládá se pouze z laskavosti, trpělivosti, pokory a přívětivosti. Tyto dary milosti jsou nezbytné, ale je také třeba odvahy, síly, činorodosti a vytrvalosti. Mnozí knižní evangelisté jsou slabí, jakoby „bez života“, chybí jim jiskra a snadno se nechají zmalomyslnět. Postrádají elán, nejsou jim vlastní ty kladné povahové rysy, které člověka uschnou k činnosti:

duch a energie, jež dokážou vyvolat nadšení. Knižní evangelista koná ušlechtilou práci a neměl by se chovat, jako by se za ni styděl. Pokud chce dosáhnout úspěchu, musí být smělý a plný naděje.

Pěstujte tvůrčí ctnosti — Je třeba pěstovat jak tvůrčí, tak pasivní ctnosti. Křesťan má být schopen odvrátit mírnou odpovědí hněv, ale má také mít odvalu hrdiny, je-li třeba klást odpor zlému. Vedle křesťanské lásky, která všechno snáší, má mít silný charakter, působící svým pozitivním vlivem dobro. Jeho povaha musí být formována vírou, má mít pevné zásady a ušlechtilého ducha, který je povznesen nad špatností. Nesmí být namyšlený, přitahovat na sebe ve společnosti pozornost a mluvit vychloubačně, protože to by inteligentní a citlivé lidi znechutilo. Nesmí jednat sobecky, panovačně nebo s ostatními manipulovat.

[42]

Bud'te taktní. Velmi mnoho lidí se pevně rozhodlo, že si nenajdou čas na četbu byť i jedné z desetitisíců knih, které jsou na trhu k mání. Často se stane, že jakmile kolportér představí charakter své práce, dveře srdcí se pevně uzavřou. Proto je nezbytné, aby využil taktu a pracoval pokorně a s modlitbou. Kolportér by měl znát Boží slovo a mít „po ruce“ pohotové odpovědi. Představením vzácných pravd může zaujmout a poukázat na velkou hodnotu toho, co přináší. (*Testimonies For The Church*, sv. 5, s. 404.405)

Poctivost a čestnost — Evangelista, jemuž leží Boží dílo na srdci, netrvá na co možno nejvyšších příjmech. Nebude si stěžovat, jak to učinili někteří naši mladí lidé, že pokud se nemůže oblékat vždy elegantně, podle poslední módy, a nocovat v nejlepších hotelích, pak nedosáhne úspěchu. Knižní evangelista nepotřebuje dokonalé oblečení nebo společenské vystupování šviháků a klaunů, ale poctivou a čestnou povahu, která se projevuje ve výrazu obličeje. Laskavost a přívětivost zanechávají na tváři stopu, takže zkoumavé oko nespatří v obličejích žádnou záłudnost ani přehnaně sebevědomé způsoby.

Do knižní evangelizace se zapojilo mnoho lidí, kteří si myslí, že nabízení premií jim přinese úspěch.* Jako pracovníci nemají žádnou

*Mezi kolportéry se rozmohla praxe mísit prodej knih a předplatného na naše časopisy s nabídkou různého jiného zboží nebo knih s lacinými příběhy jako bonusu pro jejich zakoupení. Tato praxe se tak rozšířila, že KE začali při práci „obchodovat“ téměř s čímkoliv; se zbožím, které nabízeli se slevou nebo jako dárek či tzv. „premií“, aby tímto způsobem ovlivnili rozhodnutí zákazníků ke koupi duchovních publikací. Někteří nabízeli

skutečnou cenu. Neprožili zkušenost s náboženstvím v každodenním praktickém životě. Mají tytéž povahové vady, stejné sklony a záliby, jaké je charakterizovaly v době, kdy ještě nevěřili. Lze o nich prohlásit, že Bůh nemá trvalé místo v jejich myšlenkách či v jejich srdci. Jsou malicherní, přízemní a falešní. Jejich chování a jednání svědčí proti nim, dokazuje, že jednají podle svého vlastního srdce a žádosti očí. Nechtějí obětovat sebe sama, ale jsou rozhodnutí užívat si života. Nebeský poklad je nepřitahuje, protože je ovládají přízemní choutky, a nikoli povznášející touhy. Přátelé a rodinní příslušníci takového člověka nemohou povznést, protože jeho mysl si neoškliví zlo a nechce volit dobro. (*Testimonies For The Church, sv. 5, s. 402*)

[43] **Čistota, pokora a střídmost** — Knižní evangelisté si potřebují osvojit vytríbené způsoby, ne světsky afektované a vyumělkované, ale příjemné a přirozeně laskavé, vycházející z touhy následovat Kristův příklad. Měli by pěstovat zvyk myslet na druhé a starat se o ně, pěstovat také pracovitost a rozvahu a svým životem ctít Boha. Úsilí o maximální rozvoj celé osobnosti ať se stane jejich cílem. Ježíš přinesl nekonečnou oběť, aby je uvedl do správného vztahu s Bohem a jejich bližními. Nebeská pomoc spolu s jejich vlastním lidským úsilím jim dovolí dosáhnout vysokého stupně dokonalosti. Knižní evangelista by měl být mravně bezúhonný jako Josef, pokorný jako Mojžíš a střídmy jako Daniel; pak jej bude Boží moc provázet na každém kroku. (*Testimonies For The Church, sv. 5, s. 396*)

Slušný oděv i způsoby — Dnes se šířením poselství zabývají různé instituce, které jsme vybudovali, ale naši lidé této výsady nevyužívají. Ne v každém sboru cítí členové potřebu zapojit své schopnosti do práce pro záchranu lidí. Nejsou si vědomi své povinnosti získávat předplatitele pro naše periodika, včetně časopisu o zdraví, a šířit naše knihy a brožury. Do díla by se měli zapojit lidé ochotní se učit, jak co nejlépe přistupovat k jednotlivcům i rodinám. Měli by se oblékat vkusně, ale ne s nákladnou výstředností, a chovat se tak, aby svým jednáním ostatní neodpuzovali. Mezi námi jako lidem je zapotřebí skutečné zdvořilosti. Tu ať pěstují všichni, kdo

domácí a čistící potřeby, kartáče, šňůry na prádlo apod. EGW se proti těmto praktikám zásadně postavila.

se zapojují do misijní práce. (*Testimonies For The Church*, sv. 4, s. 391.392)

Neupravený vzhled vrhá špatné světlo na pravdu, kterou vyznáváme. Považte, že představujete Ježíše Krista. Kéž je celý váš život v souladu s biblickými pravdami. . . Nejde o nepodstatnou záležitost, vždyť určuje míru vašeho vlivu na ostatní pro časnost i věčnost. Nemůžete očekávat, že vám Hospodin dá větší míru úspěchu v díle záchrany lidí, když nebudete svým chováním a vzezřením vzbuzovat úctu. Pravda je umocněna i upraveným oděvem. (*Letter 336*)

Neomalení lidé nepatří mezi vhodné kandidáty pro tuto práci. Úspěšnými se mohou stát ti, kteří jednají taktně, mají dobré vystupování, jsou předvídaví a rozvážní a uvědomují si hodnotu každého člověka. (*Manual for Canvassers*, s. 15)

Křesťanská zdvořilost a ochota pomáhat — Knižní evangelista by se měl ze všech sil snažit, aby nechal světlo pravdy svítit prostřednictvím dobrých skutků. Při plnění svých povinností by měl dbát na křesťanskou zdvořilost a při každé vhodné příležitosti projevit ochotu pomoci. Ať si také osvojí schopnost mluvit zřetelně a působivě. Každý den by se měl učit od Velkého Učitele. Kristus zaslíbil svou pomoc těm, kteří se v Něk skryjí a stanou se na Něk zcela závislími. (*The Review and Herald*, 16.6.1903)

Uváživé chování — Všichni naši kazatelé a věřící musí zaujmout rozhodný postoj k nízké úrovni chování a jednání, jaká vládne mezi některými z našich lidí. V četných případech se takové způsoby ocitají v rozporu se svatými pravdami, které hlásáme. Mnozí se cítí být schopni zastat místo knižního evangelisty, avšak zatím neprožili obrácení. Nikdy nepoznali přetvářející Kristovu milost. Nejsou ryzími křesťany. Jejich každodenní život je bezstarostný a hříšný a před jejich způsoby si svatí andělé zakrývají tvář. Musíme dosáhnout radikálního zlepšení, nebo se staneme pro Boží věc pohanou a pro hříšníky kamenem úrazu. (*Letter 26*)

Příkladnost ve zdravotní reformě — Při styku s nevěřícími se neodchylujte od správných zásad. Pokud s nimi sedíte u stolu, jezte střídavě a jen takové pokrmy, které nezatemňují mysl. Varujte se nestřídmosti. Nemůžete si dovolit oslabit své duševní a fyzické síly, jinak nebudete schopni rozeznat věci duchovní povahy.

Uchovávejte si mysl v takovém stavu, aby na ni Bůh mohl působit pomocí drahocenných pravd Písma.

Tímto způsobem budete moci ovlivňovat ostatní. Mnozí se snaží napravovat životy druhých tak, že napadají ty z jejich návyků, jež pokládají za špatné. Přicházejí k lidem, které považují za chybné, poukážou na jejich vady, ale nevyvinou žádné opravdové a taktem usměrněné úsilí, aby jejich mysl vedli k správným zásadám. Takový přístup většinou nepřinese žádné výsledky. Když se snažíme ostatní napravovat, často vzbudíme ducha odporu, a tak způsobíme více zla než užitku. Nesledujte ostatní proto, abyste mohli poukázat na jejich chyby a omyly. Poučujte je příkladem. Vaše sebezapření a vítězství nad vlastní chutí může být názornou ilustrací poslušnosti správným zásadám. Ať váš život svědčí o posvěcující a zušlechťující moci pravdy. (*Testimonies For The Church*, sv. 6, s. 336.337)

Duchovní dary — Bůh si ve své velké lásce přeje, aby se v nás rozvíjely vzácné dary Jeho Ducha. Dopouští, abychom narazili na překážky, zažili pronásledování a těžkosti: ne jako kletbu, ale jako velké požehnání. Každé pokušení, jemuž se vzepřeme, každá zkouška, kterou odvážně překonáme, nám přinese novou zkušenost a posune nás kupředu při budování našeho charakteru. Když s pomocí Boží vzdorujeme pokušení, ukazujeme světu a nebesům sílu Kristovy milosti. (*Thoughts from the Mount of Blessing*, s. 170.171)

Osobní atmosféra — Každého člověka obklopuje „specifická atmosféra“, kterou sám vytváří. Může to být atmosféra prochnutá životodárnou silou víry, odvahy, naděje a sladké vůně lásky. Nebo působí dojemem zachmuřenosti a chladu, je naplněna nespokojeností, sobectvím a jedem hříchu. Ovzduší, které kolem sebe šíříme, působí vědomě nebo nevědomě na každého člověka, s nímž přijdeme do styku. (*Christ's Object Lessons*, s. 339)